၂၀၀၉ ခုနှစ် စာပေဗိမာန်စာမူဆု

ကဗျာပေါင်းချုပ် ပထမဆုရ

ပန်းစောင့်လိပ်ပြာကဗျာများ

ရေးသူ – ဇော်မျိုးဟန် (ငါးသိုင်းချောင်း)

အဖ ဦးဟန်ညွန့်၊ အမိ ဒေါ်စမ်းကြည်တို့မှ ၁၇-၈-၁၉၇၆ ရက်နေ့တွင် ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး ငါးသိုင်းချောင်းမြို့၌ မွေးဖွားသည်။ အခြေခံပညာကို ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး ထန်းတပင်ကျေးရွာ၊ ကြို့ကုန်းကျေးရွာနှင့် ငါးသိုင်းချောင်းမြို့တို့တွင် သင်ယူခဲ့သည်။ အဆင့်မြင့်ပညာကို ဟသ်ာတကောလိပ်နှင့်ပုသိမ်တက္ကသိုလ်တို့တွင် သင်ယူခဲ့ပြီး ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ (မြန်မာစာ) ရရှိသည်။

လယ်ယာ၊ ဈေးရောင်း၊ ပန်းရန်၊ လယ်ထွန်စက်မောင်း၊ ကုန်ဂိုဒ် စသည့် အလုပ်မျိုးစုံ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၅-၉၆ ခုနှစ်ထုတ် ဟသ်ာတကောလိပ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းပါ "ရင်ခွင်သစ်သို့" အဖွင့်ကဗျာဖြင့် စာပေနယ်သို့ ရောက်ရှိသည်။ စာနယ်ဇင်းများတွင် ကဗျာပုဒ်ရေ ၃၀၀ ကျော်နှင့် ဝတ္ထုတို၊ ဆောင်းပါး၊ အက်ဆေး၊ ဟာသ စာမူများ ပုံနှိပ် ဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် စာမူဆုပြိုင်ပွဲတွင် "အနဂ္ဃ အလင်္ကာ ကဗျာများ" စာမူဖြင့် ကဗျာပေါင်းချုပ် တတိယဆု ရရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ စာပေနှင့်စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခုအခါ စာပေများ ဆက်လက်ရေးသား ပြုစုလျက်ရှိသည်။

အမည်ရင်း ဦးဇော်မျိုးဟန် ဖြစ်သည်။

နေရပ်လိပ်စာ - ဟ/၂၈၀၊ ဟိုမွန်ရပ်ကွက်၊ မူဆယ်မြို့၊ ရှမ်းပြည်နယ် (မြောက်ပိုင်း)။

ပန်းစောင့်လိပ်ပြာ ကဗျာများ ● ဇော်မျိုးဟန် (ငါးသိုင်းချောင်း)

စာပေဗိမာန်စာမူဆုရ

ပန်းစောင့်လိပ်ပြာ

ကဗျာများ

ဇော်မျိုးဟန်

(ငါးသိုင်းချောင်း)

H. Lwin design

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ကဗျာပေါင်းချုပ် ပထမဆုရ

ye;fapmi tvmy,fm

ကဗျာများ

ဇော်မျိုးဟန် (ငါးသိုင်းချောင်း)

တည်းဖြတ်စီစဉ်သူ -ဒေါ်တင်မွေး (မွေးငယ်ငယ်)
စာတည်း

အဖုံးပန်းချီ - **H.Lwin**

စာပေဗိမာန်ထုတ် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

တန်ဖိုး (၉၀၀) ကျပ်

ပုံနှိပ်ရေးနှင့်စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း
စာပေဗိမာန် စာတည်းမှူးချုပ်က
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၄၉၂ ဖြင့် ပုံနှိပ်၍
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၉၁၁ ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

* ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး .... ဒို့အရေး
* တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး .... ဒို့အရေး
* အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး .... ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

* ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး။
* အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
* ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
* ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
* ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
* ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
* နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။
* အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
* မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
* တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

မာတိကာ

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
	အရိပ်ပန်း ကဗျာစု	
၁။	လမ်းခုလတ်က မြို့ကလေး	၁
၂။	အပွင့်နဲ့ အပင်	၄
၃။	အိမ်ရှင်နှစ်ဦးနှင့် ဧည့်သည်များ	၆
၄။	အောက်ဆီဂျင်၏ တန်ဖိုး	၈
၅။	နတ်ပေးတဲ့အိုး	၁၀
၆။	ကံ့ကူလက်လှည့် ကြယ်ပွင့်များ	၁၃
	အလွမ်းပန်း ကဗျာစု	၁၆
၇။	မြစ်တစ်စင်း၏ ရင်တွင်းဝေဒနာ	၁၇
၈။	သူငယ်ချင်းသို့ ပေးစာ	၂၀
၉။	ဘဝသဘင်	၂၅
၁၀။	ချစ်သူ့ရင်မှ ခဏခွဲခွာ	၂၈
၁၁။	တစ်ပင်တည်းက သစ်ရွက်ကလေးများ	၃၀
၁၂။	ဝီရလက်ရုံး နှလုံးသားအလင်္ကာ	၃၂
၁၃။	နေပြည်တော်သို့ ခရီးစဉ်	၄၀

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
	အယဉ်ပန်း ကဗျာစု	၄၃
၁၄။	ဒြပ်မဲ့အရိပ်	၄၄
၁၅။	စာဆိုသို့မဟုတ် ပုထုဇဉ်	၄၆
၁၆။	မျက်နှာသစ်သူများသို့	၄၇
၁၇။	အဆောင်	၄၉
၁၈။	လျှောက်ရင်းလမ်းရှာ	၅၀
၁၉။	ပန်းနှင့် အဆိပ်	၅၂
၂၀။	စာဆို၏ ခံယူချက်	၅၃
၂၁။	ဇော်	၅၅
၂၂။	ဖီးနစ်ငှက် ရောဝတီ	၅၆
	အချစ်ပန်း ကဗျာစု	၅၈
၂၃။	အသိလွတ်ခဏ	၅၉
၂၄။	မိုးလှိုင်းလှိုင်းခ	၆၁
၂၅။	တိုက်ပွဲဖော်	၆၄
၂၆။	မွေးသူအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်	၆၆
၂၇။	တစ်ငင်လျှော့ နှစ်ပင်တင်း	၆၈
၂၈။	တံတားထိုး၍ ချစ်ကြိုးသွယ်	၆၉
	အသိပန်း ကဗျာစု	၇၃
၂၉။	စာဆို့ဆန္ဒ	၇၄
၃၀။	ပန်းစောင့်လိပ်ပြာ	၇၆
၃၁။	မျိုး	၇၈
၃၂။	အာဇာနည်	၈၀
၃၃။	နာမသတ္တာ	၈၂
၃၄။	ရာသီတွေထဲ ရဲရဲနေ	၈၄
၃၅။	ပူစီပေးသော သင်ခန်းစာ	၈၆
၃၆။	ရင်းမြစ်	၈၉
၃၇။	သတိပေး ကြေညာချက်	၉၀
၃၈။	ပြုပြင်စေတတ် သတိချပ်ပါ	၉၂
	အလှပန်း ကဗျာစု	၉၃
၃၉။	သူနဲ့ကိုယ်	၉၄
၄၀။	အပူနဲ့ အအေး	၉၇
၄၁။	တောင်ပေါ်သား ဗမာ	၉၉
၄၂။	မိုင်ဆွန်ခ	၁၀၁
၄၃။	ထူးတဲ့သည်လ	၁၀၃
၄၄။	မှုဆယ်မြင်ကွင်းစုံ	၁၀၅
၄၅။	ရှမ်းစကားလေးတွေ လွယ်ပါတယ်	၁၀၇
၄၆။	နေခြည်ထဲက သီချင်းအိမ်	၁၁၀
၄၇။	ပကတိလူသား	၁၁၂
၄၈။	ကဗျာဆရာဆိုတာ	၁၁၃
	အတွေးပန်း ကဗျာစု	၁၁၅
၄၉။	မျက်ကန်းခရီးသည်	၁၁၆
၅၀။	ဘယ်ဆုခြွေမည် သီချင်သည်	၁၁၈

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၅၁။	ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သံသယဖြစ်မိခြင်း	၁၂၀
၅၂။	စာရွက်များ	၁၂၂
၅၃။	လူနှင့် ကွန်ပျူတာ	၁၂၄
၅၄။	ထွက်ခွင့်ပြုပါ	၁၂၆
၅၅။	တစ်ခါတုန်းက ပြိုင်ပွဲဝင်	၁၂၉
၅၆။	ဂုတ်တွင်းကို အဖြတ်	၁၃၁
၅၇။	ဟန်	၁၃၄
၅၈။	လူလူလွင့်လွင့် မြင့်ရမယ်	၁၃၅
	အနုပန်း ကဗျာစု	၁၃၇
၅၉။	လှသောကဗျာ	၁၃၈
၆၀။	ကဗျာစက်ရုံ	၁၃၉
၆၁။	လိပ်ပြာနမ်းတဲ့ သိက္ခာပန်း	၁၄၂
၆၂။	အရင်းအချာ	၁၄၃
၆၃။	ဖန်တီးသူ၏ တာဝန်	၁၄၄
၆၄။	ပုလဲပွင့်လေးများ လေထဲမှာ	၁၄၆
၆၅။	ကဗျာတွေ ရေးရင်းနဲ့ပေါ့ကွယ်	၁၄၉
	အပြုံးပန်း ကဗျာစု	၁၅၁
၆၆။	သန်းခေါင်ယံ အမှန်တရား	၁၅၂
၆၇။	အထူအညစ်နဲ့ လူဖြစ်တဲ့ဘဝ	၁၅၃
၆၈။	နေခက်သပ့်ါ ဤလောက	၁၅၄
၆၉။	တစ် အချိုး နှစ်	၁၅၆
၇၀။	အမျိုးချစ်တတ်သူ နှစ်ဦး	၁၅၇

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၇၁။	မေ့တတ်သူ	၁၅၈
၇၂။	ဘီလူး ရှူးတိုက်	၁၆၀
၇၃။	စည်းလုံးခြင်းသာ လွတ်လပ်ရာ	၁၆၂
	အမြိုက်ပန်း ကဗျာစု	၁၆၄
၇၄။	သံသရာပျော်တို့ရဲ့ မီးပြတိုက်	၁၆၅
၇၅။	နားလှည့်ပါဦး	၁၆၈
၇၆။	အမှတ်စဉ်	၁၆၉
၇၇။	ငါးမာရ်ဇိန မြတ်ဗုဒ္ဓ	၁၇၁
၇၈။	သခင်ကိုးယောက် တိုးလျှိုပေါက်	၁၇၄
၇၉။	တည်မှီရာ	၁၇၆
၈၀။	လှေပေါ်က လူ	၁၇၈

ကန်တော့ပန်းလက်

သုံးပါးရတနာ
မြတ်ဆရာနှင့်
ကဗျာစာပေ
ချစ်တတ်စေဖို့
လူ့မြေလူ့ရွာ
ခေါ်ဆောင်လာသော
မာတာပီတ
မိနှင့်ဖကို
ဦးချရှိကျိုး
ကျွန်ရှိခိုးသည်
ဤမိုး ဤမြေ သက်သေတည်း…။ ။

ဇော်မျိုးဟန် (ငါးသိုင်းချောင်း)

t &ydyef
uAsmpk

vrf;ckwfu rdkUav;

ဘယ်ရွာဒေသ၊ ဘယ်မြို့ကဟု
တိကျသေချာ၊ မသိပါလည်း
ဝင်လာခိုနား၊ ခရီးသွားကို
နားစဉ်ခဏ၊ အားရှင်ပျဖို့
ရင်မှကြိုဆို လှိုက်လှဲစွာ။
လမ်းခုလတ်က မြို့ကလေးပါ။

ပြည့်စုံပျော်ပါး၊ ခရီးသွားလား
နွမ်းပါးထီးကျန်၊ ခရီးပြန်လား
စုန်ဆန် ဖြူမည်း၊ မူမခွဲဘဲ
အမြဲတစေ၊ ညွှေ့ဝတ်ကျေဖို့
ဖော်ရွေကြိုဆို လှိုက်လှဲစွာ။
လမ်းခုလတ်က မြို့ကလေးပါ။

ဝန်းကျင်အလှ၊ သဘာဝနှင့်
ဆင်သခြယ်ထား၊ အလှများကို

ခံစားပြုံးပျော်၊ ကြည်နူးမော်ဖို့
ဖိတ်ခေါ်ကြိုဆို လှိုက်လှဲစွာ။
လမ်းခုလတ်က မြို့ကလေးပါ။

၍ ဘဝတွက်တာ၊ သိလိုရာကို
လေ့လာကြည့်ရှု၊ မှတ်တမ်းပြုသော်
တစ်ခုမဟုတ်၊ ကမ်းလင့်ဆက်ဖို့
မပျက်ကြိုဆို လှိုက်လှဲစွာ။
လမ်းခုလတ်က မြို့ကလေးပါ။

၍ မွတ်သိပ်တောင့်တ၊ အာဟာရတွက်
ဒေသအစာ၊ ဖွယ်ဖွယ်ရာကို
စားပါသောက်ပါ၊ အားဖြည့်ပါဟု
သဒ္ဒါချိုမြ၊ သက်သေပြဖို့
ထာဝရကြိုဆို လှိုက်လှဲစွာ။
လမ်းခုလတ်က မြို့ကလေးပါ။

၍ ဧည့်သည်ခဏ၊ သင့်ဘဝတွက်
ဆန္ဒလိုရာ၊ ပြည့်ဝပါလျှင်
ဘယာငြိမ်းဆိတ်၊ ရင်ခွင်ရိပ်မှာ
ချွေးသိပ်နှစ်ခြိုက်၊ အိပ်စက်လိုက်လေ
ညမိုက်လွန်မြောက်၊ အလင်းရောက်မှ
ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ရွှင်လန်းစွာဖြင့်
လိုရာစခန်း၊ သင်ဆက်လှမ်းပေါ့
မလှမ်းပါနှင့် မတားသာ။
နှုတ်ခွန်းဆက်သ ကျန်ခဲ့မှာ။
လမ်းခုလတ်က မြို့ကလေးပါ . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tyGifhESiftyif

မွှေးတကြုကြုနဲ့
အသွေးတူ အဆင်မကွဲပါဘူး
တစ်ပင်တည်းက ပွင့်ခဲ့တာ . . .။

ပန်းကလေးတွေ
နမ်းမွှေးစေ စေတနာသန့်စွာကြောင့်
အနံ့ပြည့်မြန်မာတစ်ခွင်
ကြည်သာရှင် ကိုယ်စီအခန်းတွေ၌
လန်းလျက်ပေသာ။

အချို့က ဘုရားစင်မှာ
အချို့က ဧည့်ခန်းမှာ
အချို့က ဆံမြည္သာ
ဩော် . . . ပန်းရပါဘိ အဖိုးမနည်း။

ထိုအခိုက်
ပန်းမကိုင်ရှုတွေ အနေတင့်စေဖို့
မနွမ်းငိုက်စေ အခြေမြင့်လေတဲ့
သခင့်မြေ ဥယျာဉ်နန်းတွင်မတော့
ပန်းပင်အို အဖိုးမတန်နည်းခဲ့ပြီ
ရိုးတံကျဲကျဲ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t d&SE[pSD]SEDS{ n fo n f;

လာပါလှည့်မခေါ်
မမျှော်လင့်ပါရ။
အိမ်ထဲကို ဇွတ်အတင်းပင်
ချဉ်းနင်းဝင်ကြ။

ဘယ်ဆီကလာ
ဘယ်မျှကြာ နေကြမလဲ။
တည်းခိုလေ နေတတ်သလို
လွတ်လပ်စွာပဲ။

အားမနာနဲ့နော်
ပျော်သလိုနေပေါ့။
အိမ်ရှင့်တာ ထွေထွေမျှလို့
ကျေပွါ့မယ်နော့။

တစ်အိမ်တည်း အတူနေ
အချိန်တွေ ကြာတော့လည်း။
သံယောဇဉ် နှောင်ငင်တင်းပါမှ
သင်းတို့တွေ ရုတ်တရက်
နှုတ်ဆက်ပြီပဲ။

ဩော် . . . ဧည့်သည်ပမာ
လာလည်ကြ သားသမီးများ။
ဧည့်သည်တွေ ခရီးဆက်လေတော့
မျက်ရည်စို ရင်မှာမချိတယ်
မိဘနှစ်ပါး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

atmufqDif\weftd

အလုအယက်သာ
သူ့ထက်ငါ ကလောင်မြူး။
သတ္တဝါ အနန္တရဲ့
မာတာ့ကျေးဇူး . . .။

အလုအယက်သာ
သူ့ထက်ငါ အပြိုင်ဟော။
သတ္တဝါ အနန္တရဲ့
မာတာ့ဂုဏော . . .။

သတ္တဝါ အနန္တရဲ့
မိမာတာ့ ကျေးဇူးမဟာ။
တောင်မြင့်မိုရ် ယှဉ်ကာနှိုင်းသော်လည်း
ရှိုင်းလိမ့်ငယ်စွာ။
အမေ့ဂုဏ် ကော်ရော်ကာ
ပူဇော်မဟာ ဆင်ယင်ကြ။

အမေနေ့က အဖေ့မျက်နှာ
မမေ့ရက်စရာ ညှိုးငယ်လှ။
အို . . .
ဟိုက်ဒရိုဂျင် ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း
အောက်ဆီဂျင် သူနဲ့ပေါင်းကာမှ
အကြောင်းပါ ရေဖြစ်တာကို
မေ့ရစ်နေကြ . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ewfay;wJh t|dk

မြစ်ဝန် ခွေပတ်လို့
စဉ်မပြတ် စီးလျက်ပါ။
မနားပေါင် အားမာန်သစ်နဲ့
ချစ်ဖွယ့်ကဗျာ။
ပူအိုက်တဲ့ နွေအခါ
ရေပြာပြာ ခပ်ယူချိုး။
သူသူငါ အလျှံသုံးပါလည်း
ဘယ်တုန်းခါ ရေမပြတ်တယ်
နတ်ပေးတဲ့အိုး။

မြစ်ဝန် နဒီအတွင်း
ကြီးပြင်းတဲ့ ငါးမျိုးစုံ။
တိုင်းရော ဇာတိဖွားတို့
စားလို့မကုန်။

ပြည်ပသို့ ပို့သည့်ကုန်
နိုင်ငံ့ဂုဏ် မြှင့်တင်ပေး။
သူ့အားအင် သူ့အစွမ်းနဲ့
ထမ်းတတ်ပါသေး။

မြစ်ဝန် ရေကိုတိုက်လို့
စိုက်ပျိုးတဲ့ စပါးဆန်။
စားမကုန် ပိုပြန်သော
ပေါ်ပြည့်ဝလျှံ။
မြစ်ဝကျွန်းယံ
မြန်ပြည်၏ စပါးကျီအိုး။
ပြည့်ဝမ်းစာ ဖူလုံရေးမှာ
အရေးပါ ဝန်စမ်း
ခန်းခြောက်မှာစိုး။

ချစ်စရာ့ အို . . ဝေန်။
သူ့ဝန်တာ သူ့အခန်းက
ထမ်းရွက်ကျေပွန်။
ရပ်ကျိုးတွက် သူ့အားခွန်
အားသွန်ကာ အံကိုခဲ။
စံတင်လောက်ပါတဲ့
ဂန္ထဝင်မြောက် မြစ်တစ်စင်းမှာတော့
အပြစ်ကင်းစွာ တစ်ခါမည့်ည်းတယ်
စီးလျက်ပါပဲ . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ubdkvufvSnfu ,lvGm;

ပျိုးကြဲသမား၊ မရှိပြားက
စပါးစက်ကြီး ဘာတွေထွက်။
ထမင်းအိုးလေး ဘယ်သို့ချက်။

ကြံစိုက်လုပ်သား၊ မရှိပြားသော်
သကြားစက်ကြီး ဘာလုပ်ပါ့။
သကြားပွင့်များ ဘယ်ကရ။

ဝါစိုက်သူသာ၊ မရှိပါလျှင်
ဝါဂွမ်းဖြူဖြူ ဘယ်ကထွက်။
ဂွမ်းစောင်လေးတွေ ဘယ်လိုရက်။

ဝါးပင်စိုက်သူ၊ မရှိမူက
စက္ကူစက်ကြီး ဘာတွေထုတ်။
စာအုပ်လေးတွေ ဘယ်သို့လုပ်။

ထန်းစိုက်သူတွေ၊ မရှိလေသော်
ထန်းရည်ချိုချို ဘယ်ကထွက်။
ထန်းလျက်ခဲများ ဘာနဲ့ချက်။

ကကြီးခခွေး၊ မတတ်သေးဘဲ
စာရေးဆရာ ဘယ်သို့လုပ်။
ဝမရှိဘဲ ဝိမဟုတ်။

အေဘီစီလည်း၊ မပီဘဲနှင့်
အက်ပဲလ်ဆိုတာ ဘယ်သို့ဖတ်။
အင်္ဂလိပ်စာ ဘယ်လိုတတ်။

တစ်,နှစ်,သုံးသာ၊ မသိပါက
သင်္ချာပုစ္ဆာ ဘယ်လိုတွက်။
ဂဏန်းအလီ ဘယ်သို့ကျက်။

သြော် . . .
ဆရာ့ကျေးဇူး၊ အထူးထူးကို
ရည်စူးမာန်ချ၊ ပူဇော်ကြသော
တက္ကသိုလ်၊ ကျောင်းတော်သာ၏
တပည့်အပေါင်း၊ ကျောင်းသားဟောင်းတို့
စုပေါင်းဆင်နွှဲ၊ သဘင်ပွဲဝယ်
ရင်ထဲထင်ထင်၊ ပြန်၍မြင်သည်
ငယ်စဉ်အခါ၊ မျိုးစေ့ချသို့
မူလတန်းမှာ၊ သင်ရပါသည့်
နာသုံးနာရှင် ပုံရိုပ်များ။
ကံ့ကူလက်လှည့် ကျေးဇူးတရား။
နေလပမာ မထင်ရှား။
ကောင်းကင်ထက်က ကြယ်ပွင့်များ . . ။ ။

(ကံ့ကူလက်လှည့်ကြယ်ပွင့်များ၏ကျေးဇူးကို မော်ဖူးဦးခိုက်ခြင်း . . .)

❖ ❖ ❖ ❖

tvGef;yef;

M

uAsmpk

jrpfvpfpdif;\ &if;wGif;a0'em

အိပ်ရာထက်ဝယ်
သားငယ်ခများ၊ လူးလွန့်ကာဖြင့်
ညဥ့်သန်းခေါင်ကျော်၊ ဟစ်ငိုအော်၍
အိပ်ပျော်ရာမှ လန့်နိုးထ။
ဘာကြောင့်ငိုသလဲ စိတ်ပူရ။
ချော့ကာမော့ကာ မေးမြန်းရ။

သွားကိုက်အနာ၊ ခံရရှာသည့်
သည်းချာသားလှ၊ နေမရမို့
'နာလှဖေဖေ၊ ကူပါလေ'ဟု
ဝေဒနာကြား၊ ဆိုစကားကြောင့်
သားကိုပွေ့ချော့၊ အနာလျော့အောင်
'ရော့ရော့ ငါ့သား၊ ဖိကိုက်ထား'ဟု
သားပါးစပ်တွင်း၊ လက်မ သွင်းမှ
အားတင်းဖိကိုက်၊ မွေးစင်းငိုက်ကာ
သွားကိုက်အနာ၊ ပြန်သက်သာ၍
ခများ အငိုတိတ်တော့၏။

သွားငယ်မငို၊ တိတ်ပြီဆိုမှ
အလို . . နာစွ၊ ကိုယ့်လက်မမှာ
သွားလှုကိုက်ခဲ ခံတွင်းထဲ။
နာကျင်စွာမို့ မျက်ရည်ဝဲ။
ပြန်ငိုမှာစိုး မနုတ်ရဲ။

ဝေဒနာဒဏ်၊ အံကြိတ်ခံချိန်
ဗိမ္ဗိသာရ၊ မြတ်အဖနှင့်
အဖကိုသတ်၊ အဇာတသတ်တို့
ဖြစ်ရပ်ကိုလျှင် အာရုံထင်။
အဇာတသတ် မွေးစတွင်။
လက်ထိပ်ခူနာ ပေါက်ခဲ့စဉ်။
အိပ်စက်မပျော် သူနာကျင်။

ဗိမ္ဗိသာရ၊ မြတ်အဖက
သွားလှုသည်းချာ၊ လက်ထိပ်နာကို
အာခံတွင်းမှာ၊ ငုံပေးပါမှ
သက်သာအိပ်ပျော် နေလို့ရ။

အနာပေါက်ကာ ပြည်ယိုကျ။
ဖခင်ကြီးမှာ မျိုကာချ။
သွားငယ်ငိုမှာ စိုးရိမ်လှ။

သြော် . . .
ဖြစ်စဉ်မှုကွဲ၊ မတူလည်းလေ
အသည်းတူသည်၊ မေတ္တာညီဘိ
ဤသို့ဆင်ခြင်၊ သုံးသပ်စဉ်ဝယ်
ငယ်စဉ်ကာလ၊ ကိုယ့်ဘဝ၏
ပုဗ္ဗမဟာ၊ ဖမေတ္တာကို
အာရုံထဲတွင်၊ ပြန်၍မြင်သော်
ဖခင်ကိုတ၊ သတိရလည်း
အဖနှင့်သား၊ ဝေးမြေခြားမို့
စို့စို့ဝေဝါး၊ မျက်ရည်ကြားမှ
ဘုရားပရမေ၊ တောင်းဆုခြွေမိ
အဖေ နေကောင်းပါစေသား . . .။
အဖေ နေကောင်းပါစေဘုရား . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

oli , tcifoblly;pm

သူငယ်ချင်းရေ . .
တို့တွေခွဲခွာ၊ မမြင်ကြာတော့
ငယ်ခါဘဝ၊ ပြန်တမ်းတလို့
လွမ်းရပါတယ် သူငယ်ချင်း။

မင်းလည်းခုနေ၊ ဇေယျာမြေဝယ်
ဖော်ဆွေကြင်စုံ၊ သိုက်အမြုံနှင့်
ဂုဏ်မြင့်ထည်ဝါ၊ ရှိနေပါလိမ့်
ငါလည်းခုသော်၊ ရှမ်းတောင်ပေါ်ဝယ်
ကြင်ဖော်ဖက်စုံ၊ သိုက်အမြုံနှင့်
တွေ့ကြုံမြင်ရ၊ မောအလှကို
စာသ ဖွဲ့သီ၊ ပျော်နေပြီကွာ . .။

ဒါနဲ့ သူငယ်ချင်း
မင်းတို့ငါတို့၊ မွေးတဲ့မြို့က
တို့ သူငယ်ချင်း၊ အောင်ကျော်ဝင်းလည်း
ချင်းပြည်နယ်မှာ၊ ဆရာဝန်တဲ့။

ပိန်ပိန်သေးသေး၊ မြနှင်းအေးက
မကွေးမြို့မှာ၊ သူနာပြုတဲ့။

ပဲခူးမှာက၊ သီတာဆွေရယ်
စစ်တွေမှာက၊ ဘဲဥမတဲ့
ဝဝပုပု၊ စံပယ်နုလည်း
သူ့ကြင်ဖော်နဲ့၊ လွိုင်ကော်မှာပေါ့
မော်လမြိုင်က၊ တင်စိန်ကဆို
ငါ့ဆီတစ်ခါ၊ စာရေးလာတယ်
ဆရာ ဆရာမ၊ ဖြစ်နေကြသတဲ့။

ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံး၊ စံလှဘုန်း က
တပ်ကုန်းမြို့မှာ၊ အေးအေးမာနှင့်
ဖူးစာပါကြ၊ အိမ်ထောင်ကျပြီး
မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာ၊ လုပ်နေပါသတဲ့ . .။

ပြင်ဦးလွင်မှာ၊ ခိုင်ကျော်စွာလည်း
ခုခါ ဗိုလ်မှူးဖြစ်နေသတဲ့။

ရမ်းဖြီးမှန်းရှိး၊ မြမောင်ကြီးတောင်
မြစ်ကြီးနားမှာ၊ စီးပွားရှာရင်း
အံမာ သူဌေးဖြစ်နေမှာပေါ့။

စကားကြွယ်ကြွယ်၊ စံလှဖွယ်လည်း
ကုန်သည်ပွဲစား၊ ရန်ကုန်သားပေါ့
လွှားလွှားပျံ့ပျံ့၊ အေးမိစံလည်း
ဘားအံမြို့ဆီ၊ ရောက်နေပြီတဲ့
ပြည်သူ့ရဲမေ ဆိုပါလား။

ပြီးတော့ သူငယ်ချင်း
မင်းရဲ့ငယ်ချစ်၊ သစ်သစ်နွယ်ရော
ဘယ်မှာရှိသလဲ သိချင်လား . .။

ရေစက်ပဲပါ၊ ဖူးစာမင်ကြဲလို့
မင်းတို့ကွဲပြီး၊ ကိုယ့်ခရီးကိုယ်လှမ်း
ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်၊ အဲဒီနောက်မယ်
ထားဝယ်ကိုသွား၊ သူ့အဘွားနှင့်

နှစ်များကြာရှည်၊ နေခဲ့လေသတဲ့
ရေပူစမ်းမှာ ဆိုင်ခန်းဖွင့်သတဲ့ . .။

အခုထိလည်း၊ တစ်ကိုယ်တည်းကွာ
ငါ့ထင်သလို၊ ပြောရဆိုရင်
မင်းကိုသူက၊ ပိုချစ်ရလို့
သူကခုတိုင်၊ မမေ့နိုင်လို့
ယနေ့တိုင် အပျိုကြီးလုပ်နေတာ . .။

သူငယ်ချင်း
မင်းရဲ့ရင်တွေ၊ ခုန်နေပြီလား
မင်းအနားမှာ၊ ကြင်ယာဇနီး
သားသမီးတွေ၊ ရှိလို့နေပြီ
ဒါတွေပြန်တွေး၊ စိတ်မလေးနဲ့
ဝေးခဲ့ပါပြီ သူငယ်ချင်းရယ် . .။

အေးကွာ . .
ရာသီရထား၊ ရွေ့ရွေ့သွားသလို
တို့များအနေ၊ ဝေးခဲ့လေပြီ

ရာသီသစ်ပင်၊ ခက်ညွှန့်လွှင်သလို
တို့လျှင်ဘဝ၊ ရင့်ခဲ့ကြပြီ
ဌာနအခြေ၊ ဇာတိမြေမှာ
သရာအမွန်၊ မြစ်ဝေန်သည်
အားသွန်မပြတ်၊ စီးဆင်းလတ်သို့
ရပ်တန့်မနေ၊ တို့တစ်တွေလည်း
ကိုယ့်မြေကိုယ့်ရွာ၊ အကျိုးငှာတွက်
ဝိဇ္ဇာသိပ္ပ၊ ကျွမ်းသမျှဖြင့်
စွမ်းစကိုလှစ်၊ ပြည်ကိုချစ်စို့
နှစ်များလွန်မြောက်၊ တစ်နေ့ရောက်က
ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ဂုဏ်ယူစွာဖြင့်
ဇာတိမြေတွင်၊ ပြန်ဆုံချင်သည်
မိခင်ရော အေးရိပ်မှာ။
သူငယ်ချင်းရေ ဒါပဲကွာ။
အချိန်ရရင် စာပြန်ပါ . . . ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

b0 obif

ယယ်ယယ်တည်းက၊ လွမ်းခဲ့ရ၏
လွမ်းရရင်လည်း၊ ရင်အထဲက
အသည်းဆတ်ဆတ်၊ နာကျင်တတ်သည်
လွမ်းဇာတ်စင်မြင့်၊ ကားလိပ်ဖွင့်သော် . .။

အဖွင့်ကန့်လန့်ကာ၊ အော်ပရာတွင်
စာသင်ခန်းဝယ်၊ ခင်မင်တွယ်သည့်
သူငယ်ချင်းတွေ၊ ခွဲရလေတိုင်း
မျက်ရည်တွေကျ၊ လွမ်းခဲ့ရ၏။

ပေးဝေပညာ၊ ချစ်ကြင်နာသည့်
ဆရာ ဆရာမ၊ ခွဲခဲ့ရလည်း
ကျခဲ့မျက်ရည်၊ ဖြေမဆည်ခဲ့။

တောင်ပံကိုခတ်၊ ဝေးရပ်ပျံကြ
မောင်နှမတွေ၊ ခွဲရလေလည်း
မျက်ရည်တွေကျ၊ လွမ်းလိုက်ရမိ။

ကံဇာတ်ဆရာ၊ စီမံရာမို့
ဇာတိကိုခွာ၊ ဝေးရပါစဉ်
ဌာနရပ်ရွာ၊ ချက်မြှုပ်ရာနှင့်
နှစ်ဖြာမိဘ၊ သတိရ၍
ကျသောမျက်ရည် အစွေစွေ။
လွမ်းမောရက်တွေ အသချေ။

ရင်ခုန်မက်မူး၊ အချစ်ဦးကြောင့်
စူးနစ်ရင်ထဲ၊ လမ်းအခွဲမှာ
ဝမ်းနည်းသက်သေ မျက်ရည်လျှံ။
အချစ်သူ့ကြောင့် လွမ်းရပြန်။

ခဏခဏ၊ လွမ်းခဲ့ရမို့
လွမ်းရမှာကို မကြုံလိုတော့
ငိုရမှာလျှင်၊ မကြုံချင်တော့
ဤတွင်အလွမ်း၊ ဇာတ်သိမ်းခန်းဟု
အလွမ်းပြဇာတ် ကားလိပ်ဆွဲ။
တောင်ပေါ်သူနှင့် ရွှေလက်တွဲ။
နှစ်ပါးသဘင် ပျော်ရွှင်နွဲ။

“အများပျော်ရွှင်၊ နှစ်ပါးခွင်”မှာ
အားဝင်ဖြည့်ထား၊ ရင်သွေးများပေါ့
သင်ကြားပညာ၊ ဆည်းပူးလာသည့်
တပည့်အပေါင်း၊ ရာထောင်သောင်းလည်း
နှစ်ထောင်းပျော်ရွှင် ပါဝင်ကြ။
သူတို့လာတော့ ပိုပျော်ရ။
သူတို့ပြန်တော့ ငိုကျန်ရ။

အို . . .
ငိုရပြန်ပင်၊ နှစ်ပါးခွင်လည်း
အားအင်မရှိ၊ နွမ်းပါဘိလေ
မချိရင်က၊ နာကျင်လှပေါ့
ဘဝဇာတ်ညွှန်း ဝေဒနာ။
နှစ်ပါးခွင်ထဲ အသည်းနာ။

ကဲ . . ကံဇာတ်ဆရာရေ
စဉ်လာမပျက်၊ အခန်းဆက်စို့
မျက်ရည်မခြောက်၊ မိုးမသောက်မီ
နောက်ပိုင်းဇာတ်ညွှန်း ပို့လိုက်ပါ . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

cpfbMufSPcOG

၍ ကျန်ခဲ့တော့ မောင့်အချစ်
နေရစ်တော့ ရောဝတီ . .။

၍ ချစ်သူကို မခွဲရက်လိုသော်လည်း
တွဲလက်ကို ခဏဖြုတ်လို့
မိုးထဲမှာ မျက်ရည်သုတ်
နှုတ်ဆက်ပါသည်။

၍ ခင့်ပါးပြင် စိမ်းနုညက်မှာ
ပါးကွက်စို ရွှေရောင်တောက်ရင်ဖြင့်
ကိုယ်အရောက် ပြန်ခဲ့မည်
တည်ပါသည် ကတိစကား။

၍ ရောမြေ ရွှေရည်လူးသော်မှ
ချစ်ဦးသူ အိမ်အပြန်ကို

စပါးနှံ နံ့သာသင်းတွေနဲ့
လှိုင်းခတ်သံ ချိုတဲ့သီချင်းတွေနဲ့
(အချစ်ရယ်)
မင်းကြိုပေ့ါလား . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wpfyifwnfu opf&Gufuav;rsm;

တချို့က ဝါရင့်ရော်
တချို့သော် စိမ်းနုဆဲ။
တချို့မှာ လေအပင့်။
ကြွေလွင့်ဝေ့ဝဲ။

တချို့က သွပ်မိုးပေါ်
တချို့သော် အိမ်သာလမ်း။
တချို့မှာ ပင်ခြေအောက်
ကြွေခြောက်ကာနွမ်း။

တချို့က အသုံးမဝင်
တချို့လျှင် မြေဆီဖြစ်။
တစ်ပင်တည်း
လွင့်ဝဲကာ ကြွေခဲ့ပြားလျက်
ခြားတဲ့သနစ်။

မြတ်ဆရာ ပူဇော်ပွဲ
ဆင်နွှဲသည့် ချိန်ခါတွင်။
ငယ်ကျောင်းတော် တစ်ရံတစ်ခေါက်
ပြန်ရောက်ခဲ့စဉ်။
ကျောင်းနောက်က မန်းကျည်းအိုပင်
မြင်ပါသည့် တစ်ခဏ။
ကျောင်းသားဟောင်း စဆို့ရင်
ထင်လာမိ သံဝေဂ။
သြော် . . . သစ်ရွက်များရဲ့
အဖြစ်အပျက် ဆိုသည့်တရားကို
နာကြားခဲ့ရ။ ။

အထက– ငါးသိုင်းချောင်း၊ ကျောင်းသားဟောင်းများ၏
(၁၅) ကြိမ်မြောက် အာစရိယပူဇော်ပွဲ ခံစားမှုအမှတ်တရ)

❖ ❖ ❖ ❖

0&Dvuf½,KESk,hm; tvuF

(၁)

တစ်ဖက်မှာ သူရကန်စက်
တစ်ဖက်က ပုဏ္ဏမီ။
တိုင်းပြည်ကို အသားအသွေးအပ်လို့
ပေးဆပ်ခဲ့သည်။
လက်ရုံးရည် နှလုံးရည်
ဘာမထီကွဲ့ ပြတ်သား။
လက်ရုံးရည် နှလုံးရည်
ကဗျာသီဖွဲ့ စစ်သား။
လက်ရုံးရည် နှလုံးရည်
ကမ္ဘာတည်မယ့် လူသား။
ဗြဟ္မစိုရ် မနောအလှတွေနဲ့
လောကကို အလည်တစ်ခေါက်
ရောက်ခဲ့သူများ . .။

(၂)

“**မြင်စိုင်းဟူသည် ရွှေပြည် ရွှေပြည် . .**’တဲ့
ဝေစည်ဖွဲ့ ကာချင်းတစ်ပုဒ်။
ပင်းယသခင်
ငါးစီးရှင်ကျော်စွာ ဘုရင်က
ကိုယ်တိုင်ပင် ဓားရေးပြဖို့
ရင်တွင်းမှထုတ်။

“**နောင်စစ်သည်ကြောင့်
မျက်ခြည်ရှုမူး ပျံ့ပျူးညှိုးရော် . .**”တဲ့
တိုးတိုးဖော် သူလွမ်း။
စာဆိုတော် ရှင်သူရဲ၏။
ရင်ထဲကို မြင်အောင်လှစ်တဲ့
စစ်ထွက်မှတ်တမ်း။

“**အထွတ်ရွှေဘုန်း နတ်နှင့်နှုန်းသည်
ပွင့်တုန်းရှေးကျိုး သမ္ဘာ . .**”တဲ့
စာစီ၍ ဖော်ညွှန်း။

စစ်လျှင်ထောင်မျှး အမည်တွင်သော
ရှင်ထွေးညို စာဆိုမှုန်းတဲ့
ဘုန်းဘွဲ့မော်ကွန်း။

- ‘‘**ကျိုးအုံ့ကြံချောင်း မင်းလျာလောင်းက**
ကျော်သောင်းညာကြေ ထိန့်ထိန့်ဝေ . .’’တဲ့
စိန်ရွှေသို့ သနင်း။
လျော်ကား ၃၀၀၀ မျှး၏
ဘုန်းရောင်ကြူး ဖွဲ့သီထားလေသည့်
ရွှေနားတော်သွင်း။

- ‘‘**မြရည်စတေ ပတ်ခွေရုံဝန်း**
မြင်းမိုရ်ထွန်းသို့ အောင်ကျွန်းသန် . .’’တဲ့
အသံသာ ကာရန်နု။
စာဆိုတော် ပြည်နဝဒေး၏
သီရေးကာ ဖွဲ့နွဲ့ထားတဲ့
ဘုရားတိုင်ရတု။

- ‘‘**တင့်လှပေဟန် ဘက်မရှိတည့်**
ခြောက်တန်နတ်ရွာ ဘုံကလာ . .’’တဲ့

အလှရှာ ကဗျာပန်းပု။
နတ်သျှင်နောင် ရတုဘုရင်၏
ကြင်သူကို စာပန်းချီသတဲ့
အလှဘွဲ့ရတု။

- ‘‘**မှိုင်းပျ မှိုင်းပျ တန်ခူးကသည်**
မိဿရာသီ ပြိသ်သို့ချီ . .’’တဲ့
ရာသီဖွဲ့ ယမက။
မင်းဇေယျရန္တမိတ်၏
တဖိတ်ဖိတ် အရောင်ပြေးတဲ့
ချောင်းအလှ။

- ‘‘**စက်မြောင်ရစ်သန်း သိုက်ရွှေနန်းဝယ်**
ရုံဝန်းညွတ်ခ စံကြိုက်ရသည်
နန်းလျှာကျွန်ယုံ ကျေးမြင့် . .’’တဲ့
ပျို့မွမ်းထုံ ကဗျာအနု။
ရှင်သံခို စာဆိုရေးတဲ့
ကျေးစေရတု။

- “**ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ် ဘဝဂ်ကယ်**
အံ့ဖွယ်ဆယ့်ရှစ်ပြာ . .”တဲ့
ကဝိလက္ခဏာ သတ်ပုံကျမ်း။
စိန္တကျော်သူ ဦးဩက
လောကကို လက်ဆောင်ပေးဖို့
ရေးခဲ့မှတ်တမ်း။

- “**မြတ်ပန်တော်ပန်း ခိုင်လုံးလန်းကို**
ဟိုလောင်ပန်းပွင့် ဘယ်ဂုဏ်ကြောင့်ဝင့်မတုန်း
ဘုန်းနှင့်ကံနှင့် ရွှေသဇင် . .”တဲ့
ဝေဟင်မှာ သဇင်ကိုထား။
စာဆိုရှင် ဦးတိုး၏
အဖိုးတန် ရကန်ကဗျာထဲက
စွဲဖွယ့်စာသား။

- “**သာဆန်းရဂုံဇွေ ညွှန်းပြေပြေ လေပြည်လောင်း**
ညှာခြေစိမ်းရင့်မောင်း ညောင်းရွက်ကယ်တည့်
ကြွေဟန်...”တဲ့
နွေသဏ္ဍာန် နွေဟန်ချိုး။
မြဝတီမင်းကြီး ဦးစ၏
ထူးလှတည့် ကာရန်ချွေတဲ့
နွေဘွဲ့ပတ်ပျိုး။

- “**တန်ခူးစိတြ မိဿဓါသော်**
ရင်ခတ်ကယ်ကံ့ကော် မွှေးကျော်ကြိုင်လွင့်
အတာသဘင် ပျော်ရွှင်ဆိတ်မင်းဝင့် . .”တဲ့
ကလောင်ဝင့် အလှရှာဖွေ
မြန်မာ့မြေ မြင်ကွင်း။
ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်း၏
နှစ်ထောင်းဖွယ် ကဗျာပန်းချီပို့
ရာသီကို စာစီသတယ်
လှတဲ့အိုင်ချင်း။

- “**ရင်မှပေါက်ဖွား ပတ္တမြားကို**
ပလ္လွားရင်ဆိုင် အံတုပြိုင်လည်း
အနိုင်မခံ မိုးသောက်ယံမှ
အလျှံရဲရဲ မာန်မီးခဲ . .”တဲ့

ရဲရဲတောက် ကဗျာဉာဏ်ဖြင့်
ကဗျာမာန် သူတင်စား။
မြန်မာသိသလေ
ကမ္ဘာသိသလေ
အမိမြေ အမျိုးဂုဏ်ဖြစ်စေတဲ့
တပည့်တွေ မညှိုးဂုဏ်သစ်စေတဲ့
စစ်မြေပျော် ကဗျာချစ်သူပေါ့
ထိလာစစ်သူ ကဗျာသွေးနဲ့
ရေးဖွဲ့လို့သွား။

(၃)

စာဆိုရင်း စစ်ထွက်
စစ်ထွက်ရင်း လင်္ကာသီ။
စစ်ထွက်သူ စာဆိုကား
ရှားလှပါသည်။
စာဆိုစစ်သည်
ဖြစ်တည်ရ ပြည်ချစ်ပန်း။

အနဂ္ဂ သားဇာနည်
ဖွားရာသီ ဝတိန်နန်း။
ခြွေရက်စွာ ကြွေသက်စောတယ်လို့
နမြောမိလွမ်း။

ဩော် . . .
တစ်သက်လုံးအစဉ်
လက်ရုံးတွင် ဝီရအား။
အသည်းထက်မှာတော့
စွဲမက်စရာ အလင်္ကာချိုလို့
ဗြဟ္မစိုရ် မနောအလှတွေနဲ့
လောကကို အလည်တစ်ခေါက်
ရောက်ခဲ့သူများ . .။ ။

(လက်ရုံးရည် နှလုံးရည်ဖြင့် တိုင်းပြည်ကိုချစ်ခဲ့ကြသော စစ်သည် စာဆိုတော်များသို့ ဦးခိုက်ဂုဏ်ပြုလျက်)

❖ ❖ ❖ ❖

aejynfawmfoG&p0f

ဘုတာကြီးမှာ၊ ဆုံကြပါပြီ
ရောင်ဝါရှန်းမြ နိုးအာထ။
အရုဏ်မိုးသောက် နေ့အစ . .။

ဂျုံးဂျုံးဂျက်ဂျက်၊ ရထားထွက်ပြီ
စည်းချက်ဝါးချက် ညီပါလှ။
ရန်ကုန်မြို့မှ ခရီးစ . . ။

အတွဲ (၄) မှာ၊ စီးနင်းပါခဲ့
ဝါသနာချင်း တူညီကြ။
နှလုံးသားချင်း ထပ်တူကျ . . ။

နာမည်သာသိ၊ လူမသိလည်း
ခုသိခုခင် ရင်းနှီးကြ။
ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် ပမာပဲ့ . .။

နုရင့်မခွဲ၊ တစ်တန်းတည်းပင်
လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ဂုဏ်ယူကြ။
အပြုံးပန်းတွေ ဖလှယ်ကြ . .။

ဘယ်စာအုပ်မှာ၊ ဘယ်တုန်းခါက
စာမျက်နှာပေါ် ဆုံဖူးရ။
အမှတ်တရ ပြန်ပြောကြ . .။

စကားလက်ဆုံ၊ ပြောမကုန်ချေ
သူ့ခုံကိုယ့်ခုံ မရှိပါ။
လွတ်တဲ့ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ကြ . .။

အိမ်မှယူလာ၊ စားစရာတွေ
ယူပါစားပါ လိုက်ဝေငှ။
စေတနာတွေ ကမ်းလင့်ကြ . .။

လာပါသွားပါ၊ ဝင်ထွက်ပါဟု
လိပ်စာကတ်တွေ ဖလှယ်ငှ။
ဖုန်းနံပါတ်တွေ လဲလှယ်ကြ . .။

နောင်လည်းခုလို၊ ပြန်ဆုံလိုကြောင်း
အော်တိုထဲမှာ ဆုတောင်းကြ။
ကဗျာဆိုရှုတ် အမှတ်တရ . .။

မြင်ကွင်းသစ်လွင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်တောင်
စိတ်ဝင်တစား မရှိလှ။
ခရီးသည်ချင်း အာရုံကျ . .။

မိုးချုပ်ချိန်သော်၊ နေပြည်တော်သို့
ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ရောက်ခဲ့ကြ။
အောင်မြေပေါ်သို့ ခြေလှမ်းချ . .။

ရထားပေါ်မှာ၊ တစ်နေ့တာပင်
နာရီတစ်ဆယ် ကျော်ခဲ့ပါ့။
ဘယ်လိုကုန်မှန်း မသိရ . .။

ပြန်တွေးတိုင်းမူ၊ လွမ်းငွေ့ဆူသည်
ဆုယူဖော်တွေ သတိရ။
ရထားပေါ်မှာ ကျွမ်းဝင်ကြ။
ရထားပေါ်က တို့ဘဝ . .။ ။

**(၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွက် စာပေဗိမာန်စာမူဆု၊ ဆုယူခရီးစဉ်နှင့်
ဆုယူခရီးဖော်များသို့ အမှတ်တရ . .)**

❖ ❖ ❖ ❖

t ,Ofyef
uAsmpk
L

j'yfbl &ydf

စာဆိုသွားရာ၊ အမြဲပါသည်
စာဆိုနားတော့၊ သူနားပေါ့ . .။

စာဆိုနားမှာ၊ မခွဲခွာသည်
စာဆိုအိပ်တော့၊ သူအိပ်ပေါ့ . .။

စာဆိုလည်းငို၊ သူလည်းငိုသည်
စာဆိုပျော်တော့၊ သူပျော်ပေါ့ . .။

စာဆိုလည်းပျို၊ သူလည်းပျိုသည်
စာဆိုအိုတော့၊ သူအိုပေါ့ . .။

ကွယ် . . . ဒါပေမယ့်
စာဆိုသေလည်း၊ သူသေဘဲကွယ်

အမြဲသက်ရှင်၊ အားသစ်လွင်လျက်
စဉ်ဆက်လူသား၊ ဘဝများကို
လှုအားစေလို၊ မေတ္တာပိုသည်
စာဆိုချစ်သော သူ့ကဗျာ။
စာဆို့ကိုယ်စား လောကမှာ . . ။ ။

pmqkbb[kvfykZ0f

ကဗျာရေးစရာ
အတွေးမလာ လွန့်လူး။
ကာရန်သွေ့ နဘောမတွေ့တာမို့
ချမ်းမြေ့ပါဘူး။

ကဗျာရေးစရာ
အတွေးဖြာ ကွန့်မြူး။
ကာရန်ဝေ နဘောလှပြီမို့
ချမ်းမြကြည်နူး . . ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

rsufESopfbrsm;ob

မိုးအလင်း
နိုးနိုးချင်း ကပျာကယာ . .။
မျက်နှာပေါ် အညစ်အကြေးတို့ကို
သစ်ဆေးလို့သာ။
အခါခါသစ်ပေမယ့်
အခါခါညစ်လေရဲ့ ဒီမျက်နှာ
တစ်ရက်သာ ခံတဲ့အလုပ်။
သစ်လေသစ်လေ
ညစ်လေညစ်လေပါပဲ
သစ်စေအောင် ဘယ်လိုအံတုပေမယ့်
ပြန်မနေချေ ပိုပိုဟောင်းတာက
အိုကြောင်းပြယုဂ်။

မိုးအလင်း
နိုးနိုးချင်း လျှင်မသွေ့။

မျက်နှာပေါ် အညစ်အကြေးတို့ကို
သစ်ဆေးလို့ပေ။
ရှက်စရာမကောင်းအောင်
မျက်နှာအဟောင်းကို သစ်သူတွေ
အညစ်အထူတွေ ကျန်ပါသေး။
နေ့သစ်တွေ အခါခါဟောင်းပြီမို့
အဟောင်းတွေ ရှက်စရာသိပ်ဖြစ်နေတဲ့
စိတ်ညစ်တွေ သစ်အောင်ဆေးဖို့ကိုလည်း
တွေးစို့ကွဲ့လေး . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

taqmif

- အဆောတလျင်၊ မပြောချင်နှင့်
ပြောရင်သင့်မလား၊ ပြန်စဉ်းစားပါ
မှားမှာစိုးတယ် . .။

- အဆောတလျင်၊ မပြုချင်နှင့်
ပြုရင်သင့်မလား၊ ပြန်စဉ်းစားပါ
မှားမှာစိုးတယ် . .။

- အဆောတလျင်၊ ပြစ်မတင်နှင့်
ပြစ်တင်သင့်မလား၊ ပြန်စဉ်းစားပါ
မှားမှာစိုးတယ် . . .။

- ရှုးရှူးဒိုင်းဒိုင်း၊ ထင်ရာစိုင်းသည့်
စိတ်ရိုင်းမျက်ကန်း၊ ထိုဆင်ကြမ်းကို
နိုင်စွမ်းစေမည့်၊ ချွန်းသတိတော့
သင်၏ကိုယ်မှာ အမြဲဆောင်။
ငါ၏ကိုယ်မှာ အမြဲဆောင်။
ပြော ပြု ပြစ်တင် မမှားအောင် . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

av|muf&ifvrf;&S

ငါလုပ်သမျှ ငါ့တွက်ပါ့
အတ္တဟိတ လမ်းတစ်သွယ် . .။

ငါလုပ်သမျှ များတွက်ပါ့
ပရဟိတ လမ်းတစ်သွယ် . .။

အများတွက်ပါ့၊ ငါ့တွက်ပါ့
ပရအတ္တ လမ်းတစ်သွယ် . .။

ငါ့အတွက်ပါ့၊ များတွက်ပါ့
အတ္တပရ လမ်းတစ်သွယ် . .။

လေးသွယ်လေးလမ်း၊ ခြေချလှမ်းရင်း
လမ်းသာ လမ်းဆိုး၊ ထိုနှစ်မျိုးကို
ချိုးကွေ့ ဖြောင့်တန်း၊ ထိုနှစ်လမ်းကို

ပင်ပန်း သက်သာ၊ ထိုနှစ်လွှာကို
ဝေးကွာ နီးကပ်၊ ထိုနှစ်ရပ်ကို
ခုလတ် ပန်းဝင်၊ ထိုနှစ်သွင်ကို
သင်လည်းကြံ့မြည် မလွဲပါ။
ငါလည်းကြံ့သည် အမြဲသာ။
လျှောက်ရင်း လျှောက်ရင်း လှမ်းမှန်ရှာ. .။ ။

yef;ESif;t qyf

လျှာဖျားမှာ သကာ
အသည်းမှာ တမာလူး . .။
အပြောချို အပြုံးရိပ်ဝေတော့
မုန်းဆိပ်တွေစူး။

လျှာဖျားမှာ တမာ
အသည်းမှာ သကာဆမ်း . .။
ပြောမချို ကြမ်းညစ်ပါလည်း
ပန်းမေတ္တာကမ်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

pmqdkcH,lcsuf

ရုပ်ရည်လှပ၊ အချိုးကျဖို့
အလှကိုပြင်၊ စားဆင်ခြင်ဖို့
အိုက်တင်သရုပ်၊ ကောင်းအောင်လုပ်ဖို့
ကျွန်ုပ်အတွက် မလိုပေ။
ကဗျာရေးသူ စာဆိုလေ။

မိတ်ကပ်လိမ်းခြယ်၊ ဟန်မူကြွယ်ဖို့
ရယ်ဝိုစကား၊ ဆိုနိုင်အားဖို့
ခေါင်းခါးကိုလှုပ်၊ ခြေလက်လှုပ်ဖို့
ကျွန်ုပ်အတွက် မလိုပေ။
ကဗျာရေးသူ စာဆိုလေ။

ချိုလွင်ကြည်မြ၊ အသံရဖို့
ကြည့်ကြသူများ၊ စွဲမက်သွားဖို့
ခွန်အားကိုထုတ်၊ စတိုင်လ်လုပ်ဖို့

ကျွန်ုပ်အတွက် မလိုပေ။
ကဗျာရေးသူ စာဆိုလေ။

သြော် . . .
အနုပညာ၊ တူညီပါလည်း
ကဗျာရေးသူ၊ စာရေးသူဆို
လူကိုမသိ၊ စာသာသိသည်
မသိလည်းလေ၊ ရှိပါစေပေါ့
ကိုယ့်စေတနာ၊ ကိုယ့်မေတ္တာကို
ကဗျာချစ်သူ၊ စာချစ်သူတို့
ယူငင်တတ်စွာ၊ သုံးတတ်ပါသော်
စာဆိုဘဝ ဖြစ်ကျိုးနပ်။
လူကိုသိဖို့ မလိုအပ်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

aZmf

ဖော်အက
တော်လှမှ ပီပြင်မှာ . .။

ကြိုးအလွန်ရှုပ်တာမို့
ဖော်ရုပ်ဟာ ကြိုးဆွဲဖို့တွက်
ခဲခက်လှစွာ။

"**ကြိုးမနိုင် ဖော်ကိုင် မလုပ်ရ**"တဲ့
ရုပ်သေးစင် ဆိုစကားကလည်း
မှတ်သားဖို့ ကောင်းလှတာ
အကြောင်းပြစရာ အထင်အရှား။

တကယ်အဟုတ်တော်တော့လည်း
"**ဖော်**"သမုတ်ကာ လူ့ဇမ္ဗူဝယ်
အတုယူဖွယ် လူတစ်ယောက်ပင်ဟု
ချီးမြှောက်တင်စား . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

zDpfESf{&m0wD

ငှက်အပေါင်း နားခိုရာ
ရက်စက်စွာ ဖျက်ဆီး။
ရိုးတံညှာ အခက်အလက်တို့
ကျိုးပဲ့ပျက်စီး။

ငှက်အပေါင်း စားသုံးရာ
ရက်စက်စွာ ခြွေချ။
ဖူးအငုံ အပွင့်အသီးတို့
ပျက်စီးကြေမွ။

နာဂစ်ခေါ် ထိုမုန်တိုင်းရဲ့
ရိုင်းစိုင်းတဲ့ အပြုအမူ။
ငှက်ကလေးတွေ ရေမှာမျော
သောကတွေဆူ။
မေတ္တာထား စေတနာဖြူသူ
လာကူညီ ကယ်ဆယ်ကျွေး။

ကရုဏာပွား ကြင်နာသူ
ရင်မှာယူ ကိုယ်ငွေ့ပေး။
မျက်ရည်ကို လက်တွေဆုပ်လို့
သုတ်ကြတယ်လေး။

ညဥ့်သန်းခေါင် အိပ်မက်ဆိုးမှ
နိုးထခဲ့ နေ့များဝယ်။
ဧရာဝတီ သစ်ပင်အထက်
ခက်လက်တွေထည်။
ဧရာဝတီ သစ်ပင်အမြင့်
သီးပွင့်တွေကြွယ်။
ဖီးနစ်ငှက် သဏ္ဍာန်နှယ်
အန္တရာယ်ကြုံလည်း မတုန်လှုပ်။
ရိုးသား ကြိုးစား
နိုးကြားသူ ဧရာဝတီသားတို့ရဲ့
အားမာန်ပြယုဂ် . . ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t cspfyef,

E

uAmpk

toduGwfcP

ø အိပ်မက်ရာသီ၊ ညပန်းချီဝယ်
လသည် ဝိုးဝါး၊ ထင်မရှားနှင့်
အင်အားဖျော့တော့၊ နွမ်းလျော့လျော့ . .။

ø ဝန်းကျင်နီးဝေး၊ မှုန်ရေးရေးထံ
ငဲ့ငေးခဏ၊ ကြားနေရသည်
ညငှက်အချို့ အော်သံတို့ . .။

ø ဝဠ္ဌာယံဖျား၊ တိမ်ရထားတို့
ရွှေ့လျားကိုယ်စီ၊ စီရရီဖြင့်
ချီဟန်နွဲ့နွဲ့၊ အသံမဲ့ . .။

ø လေပြည်ဝေ့ဝိုက်၊ ပွတ်ထိခိုက်ဝယ်
ရှပ်တိုက်လွန့်ပြေး၊ ရွက်ကြွေလေးများ
နှေးလိုက်မြန်လိုက်၊ ငြိမ်ပြန်လိုက် . .။

မသိအမည်၊ ပန်းပလီ၏
ချိုအီပြန်နှံ့၊ မွှေးရနံ့လည်း
သင်းပျံ့ကြူလိုက်၊ မကြူလိုက်. .။

ထိုအခိုက်ဝယ်
ဘယ်ဆီဘယ်က၊ မသိရဘဲ
တိုးလျချိုချို၊ 'ကို . . ကို . .ကို'ဟု
ငိုလုနီးပါး၊ ခေါ်သံကြား၍
နီးနားဝန်းကျင်၊ ဖွေရှာစဉ်မှာ
ရင်ခုန်အိပ်မက် နိုးသတည်း . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

r,kV'f;v'f;c

မြို့မူဆယ် ခါတစ်ခေါက်
ရောက်ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်လေ။
နယ်စပ်မြေ အလှတောမှာ
ပျော်မောလို့နေ။
မြူနှင်းတို့ တဝေဝေ
ချယ်ရီမြေ တောင်ပေါ်စခန်း။
ပန်းရောင်စုံ အသွေးလှလှတို့
မွှေးမြထုံမွှမ်း။

ပါးအို့စုံ ချယ်ရီသွေးနဲ့
ယဉ်ကျေးတဲ့ မောကေသီ။
မြို့မူဆယ် ဈေးတစ်နေ့မှာ
ဆုံတွေ့ခဲ့သည်။
'မိုင်ဆွန်ခ' ခွန်းဆက်သည်
နတ်ပန်းချီ ထင်မှတ်များ။

ခင်တတ်သူ နှစ်ဦးချင်းမှာ
ရင်းနှီးကာသွား။

မြစ်ရွှေလီ အရှေ့ကမ်းက
'လွိုင်တိန်ခမ်း' ရွှေစေတီ။
မြို့အဝင် တောင်ပေါ်နန်းမှာ
စံမြန်းလို့တည်။
ကျွန်တော်နဲ့ မောကေသီ
နိဗ္ဗာန်ရည် ဖူးစဉ်က။
မြစ်နဒီ ရွှေလီဦးမှာ
ကြည်နူးခဲ့ရ။

မောရပ်မြေ သာတဲ့နန်းမှာ
ရွှင်လန်းလို့ ပျော်လည်းကွယ်။
မြေပြန့်ဆီ အချိန်တန်တော့
ပြန်ရတော့မယ်။

ချန်ရမယ် ဆိုတော့ရယ်
ကိုယ့်ရင်ဝယ် နာကျင်လှ။
ကျန်ရမယ် ဆိုတော့ရယ်
နှမငယ် မရွှင်ပျ။
မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်စတွေနဲ့
တစ်သက်လွမ်းစရာ ခွန်းချွေဟတယ်
'မိုးလွှိုင်းလွှိုင်းခ'။ ။

(မိုင်ဆွန်ခ = မင်္ဂလာပါရှင်)
(လွိုင်တိန်ခမ်း = ရွှေသမင်တောင်)
(မိုးလွှိုင်းလွှိုင်းခ= ဖြည်းဖြည်းပြန်ပါရှင်)

wb|yfuGZmf

ဘဝခရီးခဲမှာလ
တစ်စမည်းဘဲ အတူတူ။
အေးအတူ ပူအမျှရယ်လို့
ယူဆတဲ့သူ။
နွေနေထဲ သူမပူ
မငြူစူ မိုးဆောင်းလည်း။
တွဲလက်ကို တစ်ရံမဖြုတ်ရဲ့
ဆုပ်ခဲ့မြဲမြဲ။

ပင်ပန်းတယ် အပြိုးမထားရက်တဲ့
အိုးစားဖက် ကြင်သူမေ။
စစ်မြေပြင် ဘဝလမ်းတစ်လျှောက်
နွမ်းကြောက်မနေ။
လောကဓံ သည်တိုက်ပွဲကိုလည်း

တိုက်ရဲခဲ့ အတူတူပေ
သေအတူ ရှင်မခွဲအချစ်။
အပြစ်မရှာသကို
အချစ်သဒ္ဒါပို
သစ္စာဆို မတွေးမကြောက်ပါတဲ့
(အချစ်ရယ် . . မင်းဟာ မောင့်ရဲ့)
သွေးသောက်အစစ်။ ။

(ချစ်ဇနီး 'ထား'သို့ . . .)

❖ ❖ ❖ ❖

ar;Glt wGfar;@Y uf aqmif

သားကြီးရဲ့ နာမည်မှာ
အလင်္ကာဇော်မျိုး။
သားငယ်ရဲ့ နာမည်ကတော့
အနုဂ္ဃဇော်မျိုး။

ကဗျာတွေဆိုတာဟာ
ကဗျာဆရာအတွက်
တစ်သက်ဘဝ အဆင်တန်ဆာမို့
“အနုဂ္ဃအလင်္ကာ ကဗျာများ . .”ဟု
သားနှစ်ယောက် နာမည်ကလေးတွေနဲ့
ရေးခဲ့တဲ့ စာအုပ်ငယ်။
စာပေဗိမာန်စာမူဆုအတွက်
မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်လေးနှင့်
ပေးပို့ရာဝယ်။

ဆုအဖြစ်ရွေးချယ်
ပေးမယ်တဲ့ တတိယ။
သားတို့အမေရဲ့ မွေးနေ့လေးဝယ်
ရွေးချယ်သလို ကြေညာလှည့်ပြန်တော့
ဝေဒနာတကယ့်အမှန်ကို ပြောမပြတတ်အောင်
(ဘဝမှာတော့လေ)
မှတ်မှတ်ရရ . . ။ ။

wpfiifav;mhESifwif

- ဆိုးတစ်သက်
  ရှန်းထွက်ဖို့ မလွယ်ကူ။

- ဇနီးသားအပြင်
  အနီးအပါးတွင် ခိုဝင်ရှာသည့်
  တပည့်ငယ် ဆိုတဲ့ကြိုးတွေက
  တိုးလျက်တစ်မူ။

- တစ်ငင်လျှော့မယ်ကြံစဉ်
  တစ်ကျော့ပြန် နှစ်ပင်တင်းပါလည်း
  မငြင်းသာ ကြည်ဖြူ
  ဒီလူမှာ ဘဝပေး။

- ဩော် . . . မတားသင့်တာမို့
  တံခါးဖွင့်ကာ ကြိုလက်ကမ်းရသော်လည်း
  နွမ်းလျပျော် မချိအပြုံးတွေနဲ့
  (တပည့်တို့ရေ . . .)
  နုံးလှုက်ခွဲ့လေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wWm;xkd cpfu\obGf

(၁)

- အိမ်တွေကို တောင်ကမိုးလို့
  မြူခိုးတို့ တလူလူ
  ပန်းရနံ့ကြူ။
  တစ်မူးရ တစ်ပဲလျှ
  အသည်းဖြူသူတို့ နေတဲ့နန်း။
  မောင်ရေ အသွားမခက်တော့ပါဘူး
  တောင်တွေကို တံတားယှက်ပြီမို့
  တက်ခဲ့ပါစမ်း။

- ဟိုယခင် ရှေးအတိတ်တို့
  ဝေးတရိပ်ရိပ် ကျန်ခဲ့ပြီ
  တိုးတက်ခေတ်မီ။
  အိပ်မက်တို့ တကယ်ဖြစ်ပြီ
  ချစ်ကြည်လျက် ငြိမ်းချမ်း။

အပြောမဟုတ်ပါ
အလုပ်သာ သက်သေပြရဲ့
လှတဲ့မှတ်တမ်း။

(၂)

၍ တောင်ပိုင်းက ရပ်စောက်မြို့
မြောက်ပိုင်းမြို့ နောင်ချိုဆီ
လမ်းပေါက်ခဲ့ပြီ။
အဟုတ်ပဲ့အတည်
ဒုဋ္ဌဝတီ နောင်ချိုတံတား။
ရှမ်းပြည်နယ် နှစ်ဖက်စွန်းကို
လွှန်းထိုးလို့ထား။

၍ မိတ္ထီလာ တောင်ကြီးလမ်း
ဆက်လှမ်းတော့ ကျိုင်းတုံခရိုင်
တာချီလိတ်တိုင်။
လိုရာသို့ အရောက်လှမ်းနိုင်
လွိုင်လင်ခရိုင် မိုင်းပွန်တံတား။

နမ့်ပွန်ခေါ် ချောင်းအထက်မှာ
ဖြတ်လျက်ဆောက်ထား။

၍ မန္တလေး လားရှိုးလမ်း
တိုးလှမ်းလျှင် မူဆယ်ပဲ့
မူဆယ်မှ နမ့်ခမ်းသော်
ဆက်တော့ဗန်းမော်။
ရွှေလီမြစ် ရေပြင်ပေါ်
ဖြတ်ကျော်လျက် ဆောက်ထား။
နမ့်ခမ်းနှင့် ဗန်းမော်ကြားက
ရွှေလီကြိုးတံတား။

၍ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်နှင့်မြောက်
တိုးလျှိုပေါက် သွားနိုင်တာ
နမ့်ပေါင်တံတားပါ။
နမ့်ပေါင်ချောင်း ဖြတ်လျက်သာ
ခိုင်ခံ့စွာ တည်ရှိ။
လားရှိုးနယ် နမ့်ပေါင်ရွာနား
ခမ်းနားပါဘိ။

(၃)

တောင်ပေါ်နှင့် တောင်အောက်
တောင်နှင့်မြောက် ရှမ်းပြည်နယ်
သွားလာရလွယ်။
လက်ယှက်ထိုး ကွန်ရက်သဖွယ်
ကူးလူးသွယ် ချစ်ကြိုး။
တည်ထောင်ပြု တံတားတွေက
ပြည်ထောင်စု စိတ်ဓာတ်များကို
ပွားတိုးစေ ကမ်းတလင့်လင့်နှယ်
ထမ်းဆင့်သယ်ပိုး . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tonef; uAmpk

pmqdk\qE´

ကဗျာတစ်ထောင်၊ ပြည့်အောင်ရေးမည်
ရေးသည့်လင်္ကာ၊ ငါ့ကဗျာတို့
ငါနေတည့်ခါ၊ ငါ့ပြည်ရွာတွက်
ငါ၏အင်အား ဖြစ်စေသား . . .။

ကဗျာတစ်ထောင်၊ ပြည့်အောင်ရေးမည်
ရေးသည့်လင်္ကာ၊ ငါ့ကဗျာတို့
ငါသေသည့်ခါ၊ ငါ့ပြည်ရွာတွက်
ငါ၏ကိုယ်ပွား ဖြစ်စေသား . . .။

ကဗျာတစ်ထောင်၊ ပြည့်အောင်ရေးမည်
ရေးသည့်လင်္ကာ၊ ငါ့ကဗျာတို့
ကဗျာဖတ်သူ၊ စာချစ်သူကို
လူမွန်မြတ်များ ဖြစ်စေသား . . .။

ကဗျာတစ်ထောင်၊ ပြည့်အောင်ရေးမည်
ရေးသည့်လင်္ကာ၊ ငါ့ကဗျာတို့
စာပေဝဍ္ဎာ၊ အဇဋ္ဌာဝယ်
ကဗျာကြယ်များ ဖြစ်စေသား . . .။

ကဗျာတစ်ထောင်၊ ပြည့်အောင်ရေးမည်
ရေးသည့်လင်္ကာ၊ ငါ့ကဗျာတို့
မြန်မာစာပေ၊ ကျက်သရေတွက်
တက်နေအလား ဖြစ်စေသား။
ခက်ချေအများ လှစ်ခြွေတား။
မျက်ပြေအများ ချစ်စေတကား . . .။ ။

yef;apmifhvdyfjym

Ø ပန်းစောင့်တဲ့ လိပ်ပြာလို
စိတ်အဆာကို မေ့ထား။
လှပါလေ အဖျက်မနှောင့်သူ
သက်စောင့်လူသား။

Ø ပန်းစောင့်တဲ့ လိပ်ပြာနှယ်
သိက္ခာနယ် ရစ်ဝဲ။
မွှေးပါလေ စေတနာမျိုးနဲ့
ပျိုးခဲ့သည်ပဲ။

Ø ကဗျာသင် ကဗျာရေးဖွဲ့
ကဗျာသွေးနဲ့ မွေးတဲ့ကျွန်တော်။
စိတ်အဆာဖယ်လို့
သိက္ခာနယ် မျဉ်းအတွင်း
ချဉ်းနင်းမွေ့လျော်။

ကဗျာပဲ အဖော်
ကဗျာပဲ ကျွန်တော်ချစ်ဆဲ။
အချစ်ဟာ အဖော်သဘောပမာပေမယ့်
ပျော်မောစရာ ရိက္ခာမလောက်ပါဘူး
အိတ်ဇလာအပေါက်မှာသာလေ
သိက္ခာတွေကောက်ကာ စီထည့်ဖို့
သီဖွဲ့နေမြဲ။ ။

(မြန်မာစာပြု ကဗျာဆရာဘဝ၏ ခံစားချက် . . .)

❖ ❖ ❖ ❖

r|d

မျိုးမစစ်က
အဖိုးမဖြစ်လှ ဓမ္မတာပင် . .။

မျိုးမမှန်ရင်ဖြင့်
အဖိုးမတန်ချင် လူကြိုက်နည်းမယ်လို့
စွဲသိစေချင်။

မျိုးရောလိုက်ပြန်လည်း
အဖိုးသဘောမထိုက်တန် အရနည်းရှာသပ်
ဘဝထဲမှာလ အရာရာတွင်
ဘာယှဉ်ယှဉ် ကိုယ့်အရှုံး။

မျိုးမသန့်ပါက
အဖိုးညံ့ကာ အရာမရောက်သလို
မျိုးနှောက်လာရင်တော့

အဖိုးပျောက်ကာ ရင်းစားမရပါဘဲ
အမျိုးပျောက်ကာ နင်းပြားဘဝပါကွဲ့
(မျိုးချစ်သူတို့ရေ . . .)
စဉ်းစားကြဦး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tmZmenf

- ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ၊ တုပ်နှောင်စွဲဖို့
  ခွဲဖြာထားသော နှီးပြားတွေ . .။

- ပစ္စည်းပစ္စယာ၊ ထည့်ဖို့ရာလျှင်
  အသုံးဝင်သော ခြင်းပလုံးတွေ . .။

- နေပူမိုးခံ၊ ဆောင်းဖို့ရန်တွက်
  စီမံထားသော ခမောက်တွေ . .။

- လေတိုက်မိုးပက်၊ ကာဖို့တွက်ဟု
  ရက်လုပ်ထားသော ထရံတွေ . .။

- ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ၊ မှတ်သားရန်ဟု
  ဖန်တီးထားသော စာရွက်တွေ . .။

- ဘုရားမတင်၊ နတ်မဝင်လည်း
  ယဉ်သောလှသော ယွန်းထည်တွေ . .။

- သြော် . . .
  သူတို့ဘဝ၊ ဤလောကတွင်
  ကိုယ့်အင်ကိုယ့်ဂုဏ်၊ အဖုံဖုံဖြင့်
  ရောင်စုံဆန်းပြား၊ လှနိုင်အားဖို့
  ဝါး၏ခန္ဓာ၊ ပျက်ရရှာသည်
  အမွှာမွှာ အစိတ်စိတ်ပါပေတကား . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

emr opü

လက်ကောက်ဝတ်မှာ
ပတ်ထားပါသော်
သညာမည်မှတ်
‘**လက်ပတ်နာရီ**’။

စားပွဲပေါ်တွင်
ထောင်၍ တင်တော့
မည်တွင်သညာ
‘**စားပွဲတင်နာရီ**’။

တိုင်အထက်ဆီ
ကပ်ထားသည်မို့
ခေါ်မည်သညာ
‘**တိုင်ကပ်နာရီ**’။

သြော် . . .
အခေါ်ကွဲပြား၊ နေရာခြားလည်း
အားလုံးဝန်တာ၊ ကျေပွန်ပါသည်
‘**နာရီ**’အမည်ပေါ် သစ္စာမဖောက်။
လက်တံတို့ရှည် တချောက်ချောက် . .။ ။

(ကြည်း၊ ရေ၊ လေ မြန်မာ့တပ်မတော် ညီနောင်သုံးဖော်သို့ ဂုဏ်ပြုတင်စားလျက်)

❖ ❖ ❖ ❖

&m oDwG&J&Je

နွေရာသီပဲ
ပူမှာပဲလေ
နွေလည်းနွေ့တာ
ကျေချင်မှာပေါ့ . .။

မိုးရာသီပဲ
စိုမှာပဲလေ
မိုးလည်းမိုးတာ
ကျေချင်မှာပေါ့ . .။

ဆောင်းရာသီပဲ
အေးမှာပဲလေ
ဆောင်းလည်းဆောင်းတာ
ကျေချင်မှာပေါ့ . .။

သဘာဝကို၊ ပြစ်မဆိုနှင့်
နွေကိုအံ့တု၊ တို့မမှုဘဲ
မိုးကိုအံ့တု၊ တို့မမှုဘဲ
ဆောင်းကိုအံ့တု၊ တို့မမှုဘဲ
လှူဝန်လှူတာ၊ ကျေပွန်ပါစို့
ရာသီနွေလည်း ပူပါစေ။
ရာသီမိုးလည်း စိုပါစေ။
ရာသီဆောင်းလည်း အေးပါစေ . . ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ypD;aom oifcef;pm

၏ ချစ်လှစွာ အိမ်မှာမွေးတဲ့
ကြောင်မလေး မိပူစီ . .။
ကြွက်မြင်လျှင် အမိဖမ်းတာ
ကျွမ်းလှပါသည်။
အိမ်ပေါ်မှာ သူနေသည်
အိပ်ပြီဆို အခန်းထောင့်။
သူ့တာဝန် သူမပျက်တယ်
ကြွက်ခုတ်ဖို့စောင့်။

၏ ချစ်လှစွာ အိမ်မှာမွေးတဲ့
ခွေးမလေး မိစူဇီ . . ။
လူစိမ်းမြင် အတင်းဟပ်ကာ
ဟောင်တတ်ပါသည်။
အိမ်အောက်မှာ သူနေသည်
အိပ်ပြီဆို ခြံထောင့်။

သူ့တာဝန် သူထိန်းဖို့
လူစိမ်းကိုစောင့်။

၏ ပူစီ နဲ့ စူဇီ . .။
သခင့်အလို သခင်ကျေနပ်အောင်
နေတတ်ကြသည်။
သူတို့ချင်း အမြင်ကြည်
ရန်လိုသည်လည်း မတွေ့ဖူး။
ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်စီထမ်းပါလို့
ရွှင်လန်းစွာ ခြံအတွင်းမှာ
ရင်းနှီးဆော့မြူး။

၏ ဘယ်ကလာ ဘယ်အမျိုးမသိ
ညှင်းသိုးသည့် အနက်ရောင်။
နေစရာ ခမျာမရှိ
စားစရာ ဗလာအတိပါမို့
သနားမိကာ ကောက်ယူမွေးလိုက်တဲ့
ခွေးလေးတစ်ကောင်။

အမည်သစ် တစ်သွင်ဆောင်
အောင်နက်ဆိုတဲ့ ခွေးထီးလေး။
နေစရာ စားစရာရှိတော့လည်း
အားပြည့်ကာ အသွင်သစ်လာတယ်
ချစ်စရာလေး။

မိစူဇီ အဖော်ရသဖြင့်
ပျော်လှထင့် သူ့အသွင်။
သူငယ်ဖော် ပူစီလေးမှာတော့
ငိုင်ငေး နေ့စဉ်။
ဟိုတုန်းလောက် မမွေ့မရှင်
တစ်နေ့တွင် သူသေဆုံး။
အဖြေစစ်သော်
သူငယ်ဖော် စူဇီ့နံဘေးမှာပေါ့
နှုတ်သီးမှာ ပူစီ့သွေးတွေနဲ့
ခွေးအောင်နက် ပုန်း . . ။ ။

&ifrpf

အသီးကိုလို . .
အပွင့်ကို မခြွေနှင့်။
အပွင့်ကိုလို . .
အဖူးကို မဆွတ်နှင့်။
အဖူးကိုလို . .
အရိုးကို မခုတ်နှင့်။
အရိုးကိုလို . .
အခက်ကို မချိုးနှင့်။
အခက်ကိုလို . .
အကိုင်းကို မချိုင်နှင့်။
အကိုင်းကိုလို . .
အပင်ကို မလှဲနှင့်။
အပင်ကိုလို . .
အမြစ်ကို မတူးနှင့်။ ။

owdy; alunmcuf

ေ တောလောင်လျှင်
တောကြောင်ပင် လက်ခမောင်းခတ်။
တို့တောတစ်ခွင် မီးဝေးအောင်
မီးဘေးရှောင် မလောင်ချင်အသိနှင့်
သတိကိုချပ်။

ေ ပွဲလန့်လျှင်
ပွဲအနှံ့တွင် ဖျာခင်း၏။
တို့ပွဲသဘင် အရှိန်မပျက်ရာတွက်
ငြိမ်သက်ကာ အတူတကွ
မျှတစွာကြည့်။

ေ ငါးကိုမြင်
မျှားကိုလျှင် အစာနှင့်ဝှက်။
တစ်ချက်ဟပ်တာနှင့်
အသက်ပြတ်ကာ ဇီဝိန်ကြွမယ်
တွေးဆချင့်တွက်။

ေ ရေစီးလျှင်
မြေကြီးတွင် မြောင်းရှိလို့။
ကိုယ့်မြေထံ သူ့ရေမစီးလိုသော်
မြေကြီးကို အမြန်ယူကာ
အတူလာ အချိန်မဆိုင်းပါနှင့်
ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

jyKjyifapwwfowdyfg

- တစ်ဦးတည်းမှု
အထူအပါး၊ မတူခြား၍
ဝတ်စားဆင်ယင် ဘယ်တွက်ပြု။
ကာလရာသီ လိုက်ဆော်မှု . .။

- တစ်ချိန်တည်းမှု
ပူလှအေးလှ၊ မတူရအောင်
ကြံကြံသည့်မှာ ဘယ်အတွက်။
ဒေသနေရာ လိုက်ဆော်ချက် . .။

- ကာလဒေသ၊ လိုက်ဆော်ကြသို့
လောကဝန်းကျင်၊ တို့အသွင်ကို
ပြုပြင်စေတတ် သတိချပ်။
ပေါင်းဖော်နေရပ် ရွေးချယ်အပ်။
မှန်အောင်များအောင် လိုက်ဆော်တတ်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tvSef
N
uAmpk

oleYJuk&f

ø စေတနာ ပန်းကလေး
သူ့ဖို့တွေးပြီး ပွင့်ကာနေ။
နမ်းပါစေ ကိုယ့်ရင်ထဲက
ဆန္ဒနဲ့လေ။
သို့သော်လည်း သူမမြင်ပေ
သွေ့ဖည်လို့ ရှောင်လွှဲ။
ကိုယ့်ရင်မှာ ပန်းကလေးကတော့
မွှေးမြနေဆဲ။

ø စေတနာ လမ်းကလေး
သူ့ဖို့တွေးပြီး ခင်းကာနေ။
လျှောက်ပါစေ ကိုယ့်ရင်ထဲက
ဆန္ဒနဲ့လေ။
သို့သော်လည်း သူမမြင်ပေ
သွေ့ဖည်လို့ ရှောင်လွှဲ။

ကိုယ့်ရင်မှာ လမ်းကလေးကတော့
ဖွေးလွနေဆဲ။

ø စေတနာ စမ်းကလေး
သူ့ဖို့တွေးပြီး စီးကာနေ။
သောက်ပါစေ ကိုယ့်ရင်ထဲက
ဆန္ဒနဲ့လေ။
သို့သော်လည်း သူမမြင်ပေ
သွေ့ဖည်လို့ ရှောင်လွှဲ။
ကိုယ့်ရင်မှာ စမ်းကလေးကတော့
အေးမြနေဆဲ။

ø သူမမြင် သူမသိပါလား
ထားမိတဲ့ ကိုယ့်စေတနာ။
အဝိဇ္ဇာ ပိတ်ကာဖုံးလို့
မုန်းမိုးတွေရွာ။
ပန်းကလေး မွှေးလျက်ပါ
သူသာလေ မမြင်မသိ။

လမ်းကလေး ဖွေးလျက်ပါ
သူသာလေ မမြင်မသိ။
စမ်းကလေး အေးလျက်ပါ
သူသာလေ မမြင်မသိ။
စေတနာတွေ ဝေဒနာဖြစ်တယ်လို့ မတွေးပါဘဲ
(သူ့ခမျာ) အပေးကို အယူမတတ်ပါလားလေလို့
သြော် အတွေးကို အပူဟပ်ပါတကားလေလို့
သနားနေမိ . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tyleYf t a t;

၉ နေခြည်ဖြာ အလင်းရောက်က
နှင်းပျောက်ရ ဓမ္မတာ . .။
မှိုင်းပဝါ မြူထည်ဖွေးတို့လည်း
ပြယ်ပြေးရရှာ။
သူ့ရကန်
အပူထန် မာန်ဟုန်တင်းသမျှကိုဖြင့်
နှင်းနှမ မယှဉ်သာ
မမြင်ရာ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်။
အအေးခမျာ
မနေ့းသာ အပူအဖျန်းဝယ်
စခန်းကွယ်ပျောက်။

၉ လောင်စာကို အပူဟပ်လို့
လောင်တတ်တဲ့ မီးအပူ . .။
ဤအပူ ဘယ်လိုငြိမ်းအောင်
ငြှိမ်းရပေမှု။

အအေးကိုယူ
အပူပေါ် ပက်ဖျန်း။
မီးအပူ ရေနဲ့ငြိမ်းတော့လည်း
ငြိမ်းရစတမ်း။

အအေးနဲ့ အပူနဲ့
သူတစ်လှည့် ကိုယ်တစ်ခါ . .။
ရှုံးအနိုင် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ
နွဲကြပေရှာ။
လောကမှာ
ဒေါသဟာ အပူသဘောပဲ။
လောကမှာ
မေတ္တာဟာ အအေးသဘောပဲ။
အအေးကို အပူနဲ့ ဖျန်းကြမလားကွယ်
အပူကို အအေးနဲ့ ဖျန်းကြမလားကွယ်
မှန်းဆ ဝေခွဲ . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

awmifay:om;Arm

တောင်ပေါ်မှာ ကျွန်တော်နေ
တောင်ပေါ်ရေ ကျွန်တော်သောက်
တောင်ပေါ်မြေ အခြေစိုက်လို့ရယ်
သိုက်အမြုံဆောက်။

ရှမ်းခေါက်ဆွဲ မုန့်ညင်းချဉ်
ပဲပုပ်ကင် တို့ဟူနွှေး။
အပြောမဟုတ်ပါဘူး
ခေါ်ပုပ်ကြော် နှမ်းပျစ်ထောင်းတို့ကို
ခေါင်းမဖော်လွှေး။

တောနဲ့တောင် လျှိုကမ်းပါး
ပန်းချီကား ဆေးရောင်စုံ။
မောတို့မြေ သဘာဝ
စာသ မကုန်။
မြူနှင်းငယ်ခြုံ
ထည်ရုံက မနွှေး။

စာဆိုမှာ သည်းတသိမ့်သိမ့်
ရွှဲစိမ့်လို့အေး။

ဖ တောင်ပေါ်မြေ ကျွန်တော်မဖွားပေမယ့်
တောင်ပေါ်သား ဖြစ်ခဲ့သည်။
တောင်ပေါ်မြေ တောင်ပေါ်စကားတွေလည်း
နားလည်ခဲ့ပြီ။
ကျင်ဝမ်တော့ ယူလီ
ပို့တပီ ပြောတတ်ရဲ့။
မောက်ကိုဆွဲ့ ချယ်ရီ
စတော်ဘယ်ရီ ရင်မှာစွဲ။
သြော် . . ဇာတိပင် မလွှမ်းဖြစ်တော့အောင်
ပျော်စရာ အသိအမြင် အဆန်းအသစ်တွေနဲ့
(ကျွန်တော်လေ အခုတော့)
ရှမ်းတစ်ဖြစ်လဲ . . .။ ။

(ကျင်ဝမ်တော့ = စာလို့ကောင်းတယ်)
(ယူလီ = နေလို့ကောင်းတယ်)
(မောက်ကိုဆွဲ့ = တောင်ပေါ်သကြ်န်ပန်း)

❖ ❖ ❖ ❖

rkdfqef

ဖ လမ်းမပေါ်တွင်၊ ကြုံကြစဉ်မှာ
လျှင်ဦးသူက၊ မိုင်ဆွန်ခ . . တဲ့။

ဖ ခန်းမထဲတွင်၊ တွေ့ရစဉ်လည်း
မြင်ဦးသူက၊ မိုင်ဆွန်ခ . . တဲ့။

ဖ လေလှိုင်းသံပေါ်၊ ပြောကြသော်လည်း
ခေါ်ဦးသူက၊ မိုင်ဆွန်ခ . . တဲ့။

ဖ ပွဲခင်းထဲမှာ၊ ဆိုတဲ့ခါလည်း
လျှာဦးသူက၊ မိုင်ဆွန်ခ . . တဲ့။

ဖ ကြီးသူငယ်သူ၊ တွေ့ကြမူလည်း
ငယ်သူများက၊ မိုင်ဆွန်ခ . . တဲ့။

ဖ ဆရာတပည့်၊ ဆုံပါလှည့်သော်
တပည့်တွေက၊ မိုင်ဆွန်ခ . . တဲ့။

မသိမခင်၊ ခုမှမြင်လည်း
ခင်တတ်သူက၊ မိုင်ဆွန်ခ . . တဲ့။

မိုင်ဆွန်ခ . . .
ခဏခဏ၊ ကြားခဲ့ရမို့
နားဝမှာစွဲ၊ အသည်းမှာထင်
ရင်မှပြန်တက်၊ နှုတ်ကထွက်မိ
ခွန်းဆက်စကား ချိုမြမြ။
မပို့တပိနဲ့ "မိုင်ဆွန်ခ"။ ။

မိုင်ဆွန်ခ (ရှမ်းစကား)= မင်္ဂလာပါရှင်/ခင်ဗျာ

❖ ❖ ❖ ❖

x|wbb nfv

ပန်းရွှေသဇင်
နန်းဝေဟင် ပင်ယံဆင့်။
မြတ်ပန်တော် ခိုင်လုံးလန်းတို့
လျှမ်းလျှမ်းဝေပွင့်။

အရုပ်သဏ္ဍာန်မှာ
မဟုတ်မခံပါ ဆိုသည့်အလား။
ရန်စွယ်ဆို ဖြိုမယ့်သွေးနဲ့
လေးစွဲယောက်ျား။

ဓနုရာသီ
လူ့ရွာမဟီ သာစေပ့ါ။
မိဂသီ စန်းယှဉ်ပူးတယ်
ထူးတဲ့သည်လ။

ငွေနှင်းရယ်မှုန်
လေညင်းငယ် တသုန်သုန်နှော့။
ဆောင်းလလယ် အပူမခတဲ့
လနတ်တော်ပေါ့။

ပြည်မြန်မာတစ်ခွင်
ကြည်သာရှင် ခြိမ့်ခြိမ့်နွဲ့။
လအထူးပေမို့
ဘဝဆူးတွေ နုတ်ထွင်ရှင်းအောင်
အလင်းဆောင် အမျှောင်လှုပ်ပါတဲ့
မြတ်စာဆိုပွဲ . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

rlq , fjrifuQpkH

မူ ရာယဉ်ကျေး၊ လှပဂေးတို့
နုသွေးရှန်းစို၊ လှလွန်းပိုသော
မောတို့ဌာနေ၊ မူဆယ်မြေ . .။

ဆယ် လူလာဖုန်း၊ လှိုင်လှိုင်သုံးလျက်
မြို့လုံးတိုက်တာ၊ ခံ့ထည်စွာနှင့်
ခုခါကြီးပွား၊ မူဆယ်သားတို့
ထွန်းကားဘာသာ၊ သာသနာဝယ်
ချမ်းသာဂုဏ်တင့်၊ စည်းစိမ်နှင့် . .။

မြင် မြင်သမျှ၊ အံ့သြရအောင်
ရှေးနှင့်မတူ၊ ခုတစ်မူကြောင့်
မူဆယ်အတိတ်၊ နှောင်းပုံရိပ်သည်
မေ့မှိတ်သဏ္ဍာန်၊ ရေးရေးကျန် . .။

✍ **ကွင်း** ပြည့်ကွင်းလျှံ၊ စပါးဆန်လည်း
ဖွံ့သန်သီးထွား၊ မူဆယ်ဖွားတို့
စားနပ်ရိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစွာတည့်
ဝမ်းစာရေးတွက်၊ ဖူလုံလျက် . .။

✍ **စုံ** လင်တိုင်းသား၊ ခရီးသွားတို့
စီးပွားကူးသန်း၊ မူဆယ်လမ်းဝယ်
ဖြတ်သန်းသွားလာ၊ ရောင်းဝယ်ကာဖြင့်
ပညာလမင်း၊ ထိန်ထိန်လင်းပြီ
နှင်းငွေ့မပြယ် လွမ်းမောဖွယ် . .။
ချစ်သောမူဆယ် ရှမ်းတို့နယ် . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

&Spu m;av;awG Gfy w , f

✍ သွေးချင်းတို့ ဌာနေ
မောမြေမှာ ချိုစကား။
မြင်တွေ့တာနှင့်
ယဉ်မွေ့စွာ ခွန်းဆက်ကြသည်
'ယူလီခဟား'။

(ယူလီခဟား = နေကောင်းပါရဲ့လားရှင်/ခင်ဗျာ)

✍ သွေးချင်းတို့ ဌာနေ
မောမြေမှာ သာပါပေ့။
တစ်တောင်ပေါ် တစ်တောင်ဆင့်ပါလို့
ပွင့်ရောင်စုံ မာလာပန်းရယ်နှင့်
လမ်းသွယ်သွယ် ဘယ်ညာကွေ့သည်
'ဟန်လီတေ့တေ့'။

(ဟန်လီတေ့တေ့ = အလွန်လှပါတယ်)

✍ သွေးချင်းတို့ ဌာနေ
မောမြေမှာ မြိန်ပါပေ့။

မုန်ညင်းချဉ် ရှမ်းခေါက်ဆွဲရယ်နှင့်
ပဲပုပ်ကင် ဆီတို့ဟူးတွေက
စားဖူးသူ လျှာမှာစွဲစေ့မည်
'ကျင်ဝမ်တေ့တေ့'။

(ကျင်ဝမ်တေ့တေ့ = အလွန်စားလို့ ကောင်းပါတယ်)

သွေးချင်းတို့ ဌာနေ
မောမြေမှာ ပျော်တယ်လေ့။
တရားမညှိုးပါဘု
ဘုရားပုထိုး အဆူဆူနှင့်
သူသူငါ ဘာသာဓလေ့မှာဖြင့်
တူညီစွာ သာယာမွေ့သည်
'ကတ်ယင်စိုင်ဖေ့'။

(ကတ်ယင်စိုင်တေ့ = အေးချမ်းပါတယ်)

သွေးချင်းတို့ ဌာနေ
မောမြေသာ လာပါလေ့။
တစ်ခေါက်တစ်ခါ
အရောက်လာ တောင်ပေါ်စခန်းကိုပေ့ါ

ရှမ်းပျိုဖြူ အယဉ်အနွဲ့တွေက
သင်ညှော့သည် ပျော်ရွှင်စေ့မည်
'မိုမွတ်ပွင်တေ့'

(မိုမွတ်ပွင်တေ့ = ခင်မင်တတ်ပါတယ်)

ရှမ်းအိုးစည် မောင်းသံဟိန်းသနဲ့
ငြိမ်းချမ်းတဲ့ သည်ဌာနေ။
ရှမ်း ဗမာ ပလောင် ပအို့ဝ်
သားချင်းတို့မြေ။
သွေးရင်းတို့ စုံသလေ
တောင်ပေါ်မြေ ပျော်ရွှင်မွေ့။
ရှမ်းစကား သင်ပါအဆွေ
ရင်မှာလေ ပျော်ရွှင်စေ့။
အလွယ် မခက်ပါဘု
တစ်သက်တာ အစဉ်မမေ့နိုင်
'ကွာမ်းတိုင်း ငိုင်တေ့' . . .။ ။

(ကွာမ်းတိုင်း ငိုင်တေ့ = ရှမ်းစကားလေးတွေ လွယ်ပါတယ်)

❖ ❖ ❖ ❖

aejcnfxJu oDcsif;tdrf

နေခြည်ပျို
လေပြည်ချို ပန်းစုံမွှေးတဲ့
အိမ်ကလေး တို့ရဲ့ကမ္ဘာ . .။

ဝတ္တရားကိုယ်စီနဲ့
ချစ်အားပို တညီတညွတ်တည်း
တွဲလက်ညီညာ။

အပေးအယူ
အေးအတူ ပူအမျှရယ်ပေါ့
အတူတကွ အေးချမ်းစွာ
ဘေးမသန်းရန်ကွာ နေလာခဲ့။

အမှိုက်တွေ ကုန်အောင်ရှင်း
ဝင်းခြံကို လုံအောင်ခတ်

ပတ်ဝန်းကျင် သင့်အောင်ပေါင်းပါလို့
ဆောင်းမိုးနွေ ရာသီအတွင်းမှာ
သီချင်းတွေနဲ့ . . .။ ။

(အမိမြေ ပြည်ထောင်စုသို့ . . .)

❖ ❖ ❖ ❖

yuwdvbm;

ကဗျာစာဆို
ရင်ထဲကို ရေမထည့်။
ဝေဒနာ ပင်ကိုအစစ်သာ
နှစ်သက်ပါရဲ့။

ကဗျာစာဆို
မျက်နှာကို မာယာမလူး။
ကိုယ့်အသွင် အမြင်ခက်အောင်
ဝှက်တတ်ပါဘူး။

ကဗျာစာဆို
စကားကို သံစဉ်မညို့။
ဝေဒနာ ရင်မှာယှက်ဖြာလျှင်
မျက်နှာတွင် အသွင်ဟပ်ကာ
ပြောတတ်ပါ၏။ . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

uAmq&m qdwfm

စက္ကန့် မိနစ် နာရီ
ရာသီလက်တံ သက္ကရာဇ်များ
ခြေတွေလို တစ်တိတစ်တိစားသမျှ
တရိရိပါးလျ သစ်ပင်မှာ . . ။

သင်နှင့်ကျွန်ုပ်
ကျွန်ုပ်နှင့် သင်
သစ်ပင်လို မြေမှာပေါက်သမျှ
ပျောက်ရသေချာ။

အပင်ပျောက်ပါလည်း
ရင်ဖောက်ကာ တို့ထားခဲ့တဲ့
နှလုံးသားထဲက အနုပညာ
လူ့တစ်ခွင်မှာ ကျန်စေရော့။

ဖ　သူငယ်ချင်းရဲ့ . . . ဒီမှာ
ကဗျာဆရာဆိုတာ
ရာဘာလို အပင်သဘောနဲ့
လောကကို အလည်တစ်ခေါက်
ရောက်ခဲ့သူပေါ့ . . ။ ။

(**သူငယ်ချင်း ခေတ်ပြိုင်ကဗျာဆရာတစ်ဦးသို့ . . .**)

❖ ❖ ❖ ❖

t awG;ef
uAmpk
O

r;ufuef;c&D;onf

❧ လောဘပင်လယ်၊ အလွန်ကျယ်စွ
ရင်ဝယ်မချိ၊ နွမ်းပါဘိလည်း
ကူးမိသည်သာ အမှတ်မထား။
မိုးလေလှုပ်ရှား မုန်တိုင်းကြား။

❧ ဒေါသသေလာ၊ မြင့်လွန်းပါစွ
ရင်မှာမချိ၊ နွမ်းပါဘိလည်း
တက်မိသည်သာ အမှတ်မထား။
နွေနေပူခါး တံလျှပ်ကြား။

❧ မောဟတောမည်း၊ လွန်နက်နဲစွ
ရင်ထဲမချိ၊ နွမ်းပါဘိလည်း
တိုးမိသည်သာ အမှတ်မထား။
ဆောင်းမြူဝိုးဝါး နှင်းမှုကြား။

❧ သြော် . . .
ဥတုသုံးလီ၊ ဆုံးသည်မရှိ
ကူးမိ တက်မိ၊ တိုးခဲ့မိလည်း
နွမ်းဘိဆင်ခြင် အမှတ်မထား။
မုန်တိုင်း တံလျှပ် နှင်းမှုန်ကြား။
ကျွန်ုပ်မျက်ကန်း ခရီးသွား . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

b ,fqkcrnfodifonf

မှန်ရေကန် ဘောင်အတွင်းမို့
အရောင်အဆင်း ဆန်းပါသလေ။
အလှကြည့်စရာ မွေးမြူထားတဲ့
ငါးကလေးတွေ။
လှုပ်လှဲ့လှဲ့ ကူးကာနေ
ရေပြင်ငယ် ကျယ်သရွေ့။
မှန်ဘောင်ကို တစ်ခါရောက်ခဲ့တိုင်း
နောက်လှည့်ပြန်ကွေ့။

မြစ်အင်းအိုင် ချောင်းအတွင်းမို့
အရောင်အဆင်း နွမ်းရှာသလေ။
အလှကြည့်စရာ ရှာရင်ရှားမယ့်
ငါးကလေးတွေ။
လူးလှုပ်လှုပ် အငြိမ်မနေ
ရေပြင်ကျယ် ကျယ်သမျှ။

စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါလို့
လိုရာကို အရောက်ကူးကာ
မြူးထူးနေကြ။

ဘဝတူ အခြေကွဲတဲ့
ရေထဲက ငါးကလေးတို့ရေ။
ရင်ထဲမှာ သိချင်တာလေး
မေးလိုက်မယ်လေ။
အဖိုးတန်သလောက် အလှဖြာဝေ
ဒါပေမယ့် အနှောင်ခံဘဝ။
အမျိုးဟန်မပျောက် ဘဝပါလေ
ဒါပေမယ့် အရောင်သဏ္ဍာန်မလှ။
သံသရာနယ်မှာ
ပြန်လည်ကာ ငါးဖြစ်မယ်ဆို
ဘယ်ဘယ်လို ဆုခြွေမှန်းမှာလို့
ဖြေစမ်းပါလာ့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

uk,fuk,fuk,f folH , jzpfjdif

ø ငါ့ကိုယ်ငါ အမြဲရှာ
မသေချာ ဝိုးတဝါး။
သားလိမ္မာ ရတနာအစစ်
ဖြစ်ခဲ့ရဲ့လား။

ø ငါ့ကိုယ်ငါ အမြဲရှာ
မသေချာ ဝိုးတဝါး။
ဖခင်မွန် ဖခင်စစ်မှ
ဖြစ်ပါ့မလား။

ø ငါ့ကိုယ်ငါ အမြဲရှာ
မသေချာ ဝိုးတဝါး။
တပည့်လိမ္မာ ရတနာအစစ်
ဖြစ်ခဲ့ရဲ့လား။

ø ငါ့ကိုယ်ငါ အမြဲရှာ
မသေချာ ဝိုးတဝါး။
ဆရာမွန် ဆရာစစ်မှ
ဖြစ်ပါ့မလား။

ø ဖြစ်မဖြစ်
စစ်မစစ် မသေချာ။
ငါ့ကိုယ်ငါ ပြန်လည်သုံးသပ်
ဆုံးဖြတ်ကြည့်ရာ။
အယူအပေး
လူ့အရေးတွေနဲ့ ငါ
တာဝန်တွေ ကျေရဲ့လားမသိ။
တွေးမိစဉ်
မအေးသည့်ရင် ရတက်ကင်းရအောင်
သက်ပြင်းချမိ . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

pm&Gfrsm;

ပထမစာရွက်
စာရွက်ပေါ်မှာ၊ စာဗလာမို့
ဘာမှမထင်၊ သုံးမဝင်သေး . .။

ဒုတိယစာရွက်
စာရွက်ပေါ်တွင်၊ စာတွေထင်လည်း
ထင်သည့်စာက၊ သုံးမကျပြန် . .။

တတိယစာရွက်
စာရွက်ပေါ်မှာ၊ စာတွေပါသည်
ပါလေသမျှ၊ စာတွေကလည်း
သိပ္ပဝိဇ္ဇာ အဖြာဖြာ။
သုတရသ စုံလင်စွာ။

သြော်. . .
လောကတစ်ခွင်၊ လူ့ဘုံတွင်လည်း
သုံးသွင်သုံးစား၊ စာရွက်များကို
လူသားအားလုံး၊ ဆင်ခြင်သုံးသင့်
ဦးနှောက်ဆိုတာ စာရွက်အသွင်။
တတိယစာရွက် ဖြစ်စေချင် . . .။ ။

vEÅSuef;ysL;wm

✍ ဓာတ်ပုံထဲက အဆောက်အအုံကို
လိုသလို ပုံစံပြောင်း။
ကွန်ပျူတာ သင့်အစွမ်းမှာ
ချီးမွမ်းဖွယ်ကောင်း။

✍ ဓာတ်ပုံထဲက ရှုခင်းကို
ကြိုက်သလို အရောင်တွေညှိ။
ကွန်ပျူတာ ဖန်တီးချက်ကို
လက်ဖျားခါမိ။

✍ ဓာတ်ပုံထဲက လူပုံကို
ပိုလှအောင် ပြုပြင်ပေး။
ကွန်ပျူတာ သင့်အခန်းက
စွမ်းလှတယ်လေး။

✍ အို . . .
လူ့စိတ်ကို ဘာမဆို
အလိုကျစေပါတကား။
လူ့စိတ်ကို ပိုမိုလှအောင်တော့
(ကွန်ပျူတာရယ်)
စွမ်းပါ့မလား . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

xGfcGJy

ခဏတစ်ချက်၊ အပြင်ထွက်ဖို့
လက်ညှိုးထောင်ကာ၊ တောင်းဆိုပါသော်
ဆရာ ဆရာမ ခွင့်ပြုကြ။
စာသင်ခန်းမှ ထွက်ခွင့်ရ။
ကျောင်းသားဘဝ ယယ်စဉ်က။

ကျောင်းသားတာဝန်၊ ငါကျေပွန်ရန်
တပည့်တာဝန်၊ ငါကျေပွန်ရန်
အားသွန်ခဲ့ရ၊ ပင်ပန်းလှမို့
နွမ်းလျစိတ်ပြေ၊ ထွက်ပါစေဟု
ကျေနပ်ခွင့်ပြု နားလည်ဘိ။
ထွက်ခွင့်ခဏ ရပေတည့်။
အပေါ့အလေး စွန့်နိုင်၏။

ထွက်ပြီးခဏ၊ ပြန်ဝင်ကလည်း
နောက်ကျသောစာ၊ ကူးလှည့်ပါဟု

သဟာပေါင်းသင်း၊ သူငယ်ချင်းတွေ
ရိုင်းပင်းဖေးမ၊ ကူညီကြမို့
အစစတည့်၊ ဆင်ပြေဘိလေ
တပည့်တာဝန် မပျက်ပါ။
ကျောင်းသားတာဝန် ကျေလျက်သာ။

အရွယ်ရင့်လာ၊ ခုအခါတွင်
ငါလျှင်ဆင့်ပြောင်း၊ ဘဝကျောင်း၌
ကျောင်းသားတာဝန်၊ ထမ်းကျေပွန်ရန်
လူမှုတာဝန်၊ ထမ်းကျေပွန်ရန်
အားသွန်ပြန်ရ၊ ပင်ပန်းလှပေါ့
ခဏတစ်ချက်၊ အပြင်ထွက်ဖို့
လက်ညှိုးထောင်ကာ၊ တောင်းချင်ပါလည်း
ထွက်ပါလေဟု၊ ထွက်ခွင့်ပြုဖို့
ဘယ်သူ့ကိုများ တောင်းရပါ့။
ခွင့်ပြုမယ့်သူ ရှာမရ။

❀ တစ်ချက်ခဏ၊ ထွက်ခွင့်ရလည်း
နောက်ကျဝန်တာ၊ ထမ်းဖို့ရာတွင်
သဟာပေါင်းသင်း၊ သူငယ်ချင်းတွေ
ရိုင်းပင်းဖေးမ၊ ကူနိုင်ပါ့မလား
တွေးဆဆင်ခြင် ကြည့်ပါစို့။
ဘဝကျောင်းသား မိတ်ဆွေတို့ . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wpfcwkfu yddfOD;f

❀ ငါဟဲ့ ဘသား !
တောင်ထွတ်ဖျားဆီ၊ ရောက်ရမည်ဟု
ယုံကြည်မာန်ကြွ၊ ခြေလှမ်းစခဲ့ . . ။

❀ ယောက်ျားတံခွန်၊ လူရည်ချွန်ပဲ
မိုးစွန်တမွတ်၊ ကြယ်ကိုဆွတ်တောင်
မလွတ်ပိုင်ပိုင်၊ ရတတ်နိုင်ပေ့ါ
မိုင်တစ်ထောင်အစ၊ တစ်လှမ်းကဟု
ပထမခြေလှမ်း အမြန်စ။
လန်းဆတ်ပေ့ါပါး ကြွရရှ။

❀ ခြေလှမ်းများစွာ၊ လှမ်းခဲ့ပါပြီ
တစ်ခါလှမ်းလင့်၊ တစ်ကြိမ်မြင့်ကာ
တစ်ဆင့်ပိုရောက်၊ ခရီးပေါက်မို့
ဝမ်းမြောက်ရွှင်ပြုံး၊ ထင်တစ်လုံးနှင့်
အားလုံးရှေ့က တက်ခဲ့ရာ။
ခရီးတစ်ဝက် ရောက်လို့လာ။

တစ်ဝက်ခရီး၊ ပန်းတိုင်နီးမို့
မညည်းမညူ၊ လို့လထူကာ
ငါမူ ပထမ၊ ဖြစ်စေရအံ့
ပထမဆုမှာ၊ ငါ့တွက်သာဟု
ပြင်းစွာဆန္ဒ၊ လိုလောဘနှင့်
ဘဝတောင်ထိပ်၊ ဆုကိုချိတ်ရန်
အံကြိတ်တက်လှမ်း ထိုခဏ။
မောဟိုက်ပင်ပန်း သက်လုံကျ။
အားအင်ကုန်ခန်း နွမ်းခဲ့ရ။

အို . . .
ဆုပထမ၊ လွဲခဲ့ရလို့
ဘဝပန်းဝင်၊ နွမ်းမရှင်မှ
ကြိုတင်သမှု၊ သင်မပြုဘဲ
ပြင်ဆင်သမှု၊ သင်မပြုဘဲ
လေ့ကျင့်သမှု၊ သင်မပြုဘဲ
ဆုကိုမက်မော၊ ရှက်ဖွယ်ကောဟု
လောက ငါ့ကိုလှောင်သတည်း . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

*kvfwGifuk'f jzwf

(၁)

မူဆယ်မှသည်
မန္တလာဆီ ခရီးတစ်ခေါက်။
ကျောက်မဲလွန် နောင်ချိုအနားသို့
ကားလေးနဲ့ရောက်။

တောင်နှစ်တောင် လျှိုမြောင်ခြားတော့
တံတားထိုး ခင်းရပေ။
မြောင်ထိပ်မှာ ထိုးတဲ့တံတားမို့
တံတားကို အမည်သမုတ်
ဂုတ်ထိပ်တဲ့လေ။
မြောင်အတွင်း တောင်ရင်းအခြေ
ခင်းလေတဲ့ နောက်တံတားက။
တံတားဟာ မြောင်အတွင်းမှာမို့
ဂုတ်တွင်းခေါ်ကြ။

(၂)

ဂုတ်တွင်းကို ကားနဲ့ဖြတ်ဖို့
လမ်းအထပ်ထပ် ဆင်းရပေ။
ညာခြေကို ဘရိတ်မှာထိလို့
သတိနဲ့လေ။
ရှေ့ကားက ရှေ့မှာနေ
သို့ပေမယ့် နောက်ကားအောက်။
အဆင်းမှာ အနောက်ကားက
ရှေ့ကားပေါ်ရောက်။

တံတားကို ကားနဲ့ဖြတ်
နောက်ထပ်တစ်ဖန် တက်ရတာ။
ညာခြေကို လီဗာထိလို့
သတိနဲ့ပါ။
ရှေ့ကားက ရှေ့မှာသာ
ဒီတစ်ခါ အပေါ်ရောက်။
အတက်မှာ အနောက်ကားက
ရှေ့ကားရဲ့အောက်။

(၃)

မူဆယ်ဆီ အပြန်လမ်း
ဖြတ်သန်းတဲ့ ဒီတစ်ခါ။
အတက်ကို ပြန်ဆင်းပြီး
အဆင်းကို ပြန်ကာတက်
ဆန့်ကျင်ဘက်ပါ။
အဆင်းအတက် ဓမ္မတာ
အလာနဲ့ အသွား။
အနိမ့်အမြင့် ထိုနှစ်လွှာ
မာယာရဲ့ တရား။
လူ့လောက ပုံပမာ
ကြုံပါခဲ့ တကား။
ခရီးသည် အသိထဲမှာ
သတိစွဲကာ ဆင်ခြင်စောစေဖို့
(ဂုတ်တွင်းရယ် . . သင်)
ပြောရှာလေသလား . . ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

[ef

ဖ မာနကို မလိုဘဲထားခြင်းက
မှားပြီးရင်း မှားဖို့ရန် . .။

ဖ မာန်ဆိုတာ မဟုတ်ပါကိုယ့်အတွက်
သူ့တွက်သာအမှန်။

ဖ သူ့အတွက် ကိုယ့်မာန်
မချန်သင့် ဖယ်ရှား။
ကိုယ့်အတွက် ကိုယ့်စံ
ကိုယ့်ဉာဏ်သာ ကိုယ့်အား။
ကိုယ့်အတွက် ကိုယ့်သဏ္ဍာန်
ကိုယ့်ဟန်သာ ကိုယ်ထား။

ဖ "ဟန်ကိုယ့်ဖို့ မာန်သူ့ဖို့"တဲ့
ကိုယ့်အကျိုးအတွက်ငှာ
ကိုယ့်အမျိုးအတွက်ငှာ
တစ်ဖက်မှာ အရေးမလှဖို့တော့
တွေးဆစို့လား . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

vlvlGtGri Ar ,f

ဖ ခွင်းတည့်အမှောင်၊ အလင်းဆောင်သော
ရောင်ခြည်ကုဋေ၊ ထွန်းသည့်နေမှာ
နေပါခဏ မတားသာ။
ဝင်ချင်ဝင်ပါ့ မှောင်စမ်းပါ။

ဖ ညအလင်းရှင်၊ ဝင်းပစင်သည့်
ဝါရှင်ထွန်းပ၊ ပြည့်သောလလည်း
လကွယ်ညတို့ ရှိမြဲကို။
ကွယ်ချင်ကွယ်ပါ့ မတားလို။

ဖ အေးမြကြည်လင်၊ ချိုသံစဉ်နှင့်
ညင်ညင်ငြိမ့်ငြိမ့်၊ စီးသောစိမ့်လည်း
စိမ့်စိမ့်ခန်းခြောက် နွေဥတု။
ခန်းချင်ခန်းလော့ တို့မမှု။

တော်ဝင်နန်းထိုက်၊ ပန်းမကိုင်ရှတည့်
ပျို့လှိုက်ပွင့်လန်း၊ သဇင်ပန်းလည်း
ပန်းရကြွေရ နွမ်းရသည်။
နွမ်းချင်နွမ်းတော့ မနမ်းပြီ။

တရွှေ့ရွှေ့မြင့်၊ တလွင့်လွင့်လူ
တအုအုငေ့၊ ခိုးအငွေ့တို့
ငွေ့ငွေ့ပြယ်ရ မိုးမြင့်ဝယ်။
ပြယ်ချင်ပြယ်ပ့ါ အားမငယ်။

ကဲ!
ဇွဲမာန်မချ၊ သတ္တိပြလော့
လို့လကိုထူ၊ တို့ဟာ လူပဲ
လူလူလွင့်လွင့် မြင့်ရမယ် . . ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

Z

t Eykef

u Asmpk

vaSomuAsm

အဘိဓမ္မာ၊ ကင်းမဲ့ပါလျှင်
ကဗျာမမည်၊ စာမပီသတဲ့ . .။

ကာရန်ဗလာ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်
ကဗျာမစစ်၊ စာမဖြစ်သတဲ့ . .။

အဘိဓမ္မာ၊ ပြည့်ဝပါလည်း
ဗလာကာရန်၊ ဖြစ်ခဲ့ပြန်သော် . .။

ကာရန်အပြည့်၊ ညီပါတည့်လည်း
အဘိဓမ္မာ၊ ကင်းမဲ့ပါသော် . .။

ကဲ . . .
လှသောကဗျာ၊ သီကြပါစို့
ကာရန်ညီညီ ရေးဖွဲ့မယ်။
အဘိဓမ္မာ ပေးလှည့်ကွယ် . .။ ။

uAsmpuf½kH

စာဆိုတဲ့ စာဆိုသူ . .။
အတူတူ မူမကွဲပါဘူး
လူထဲကလူ။
အသွင်ချင်း အတူတူ
မြင်သူသာ မတူရဲ့။
အသွင်ကို သူခံစားတာက
နှလုံးသားနဲ့။

စာဆိုတဲ့ စာဆိုသူ . .။
အတူတူ မူမကွဲပါဘူး
လူထဲကလူ။
အသံချင်း အတူတူ
ကြားသူသာ မတူရဲ့။
အသံကို သူခံစားတာက
နှလုံးသားနဲ့။

စာဆိုတဲ့ စာဆိုသူ . .။
အတူတူ မူမကွဲပါဘူး
လူထဲကလူ။
အနံ့ချင်း အတူတူ
ရှိုက်သူသာ မတူရဲ့။
အနံ့ကို သူခံစားတာက
နှလုံးသားနဲ့။

စာဆိုတဲ့ စာဆိုသူ . .။
အတူတူ မူမကွဲပါဘူး
လူထဲကလူ။
အရသာ အတူတူ
စားသူသာ မတူရဲ့။
အရသာ သူခံစားတာက
နှလုံးသားနဲ့။

စာဆိုတဲ့ စာဆိုသူ . .။
အတူတူ မူမကွဲပါဘူး
လူထဲကလူ။
အတွေ့ချင်း အတူတူ
ထိသူသာ မတူရဲ့။
အတွေ့ကို သူခံစားတာက
နှလုံးသားနဲ့။

အာရုံကို နှလုံးသားနဲ့
ခံစားတတ်တဲ့ စာဆိုသူ။
အတူတူ မူမကွဲပါဘူး
လူထဲကလူ။
အာရုံတွေ ကုန်ကြမ်းယူ
သူ၏ နှလုံးသားစက်ထဲထည့်။
စာကဗျာ ကုန်ချောအသစ်တွေ
ဖြစ်လေသတဲ့ . .။ ။

vydfymerf;wJbo olmyef

❦ ကဗျာရေးမည်၊ စိတ်ကူးရည်သော်
ပလီလှည့်ဖြား၊ နှလုံးသားက
ခံစားမှုကို၊ ဝှက်ကွယ်သို၏ . . .။

❦ ကဗျာဖြစ်ရန်၊ အားထုတ်ပြန်လည်း
ကာရန် မညီ၊ နရီ မလှ
ရသ အလင်္ကာ၊ ဂုဏ်မဲ့ပါဘိ . . .။

❦ အနှစ်သော်ဇလာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်
ကဗျာသမုတ်၊ စာတစ်ပုဒ်ကြောင့်
ကျွန်ုပ်စာဆို၊ ဥစ္စာချိုလည်း
မျိုဝံ့မရဲ၊ ခုကတည်းက
ဆုတ်ဖြဲ စွန့်လွှတ်လိုက်တော့သည် . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t&iftcsm

❦ ပန်းချီဆိုတာ
စာမဲ့ ကဗျာ . .။

❦ ကဗျာဆိုတာ
စာနဲ့ . . မှုန်း
စာလုံးနဲ့ . . ခြယ်
ဆေးမပြယ်နိုင်တဲ့ ပန်းချီကား။

❦ ပန်းချီလည်း ကဗျာ
ကဗျာလည်း ပန်းချီ
(သူတို့ဟာ)
အသံမပြည်တဲ့ ဂီတများ
တစ်မိတည်းဖွား သားသမီးတွေ . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

zefwD;jcif; wm0ef

ကဗျာနှစ်ပုဒ်၊ ရေးသီထုတ်မိ
ကျွန်ုပ်ရင်ဖွား သမီးသား။
ရင်နှစ်ရတနာ သည်းချာများ။

သမီးနှင့်သား၊ လူလားမြောက်အောင်
စာစောင်ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်းသို့။
မှတ်ပုံတင်ဖြင့် အရောက်ပို့။

ကျွန်ုပ်ပို့သည့်
သူတို့နှစ်ယောက်၊ လိုရာရောက်သော်
တစ်ယောက်ကိုသာ၊ အယ်ဒီတာက
စာမျက်နှာပေါ် နေရာပေး။
ကျန်တစ်ယောက်ကို သူမရွေး။

သူမရွေးလည်း
ကိုယ်ရွေးသီရာ၊ ကိုယ့်ကဗျာသည်
သည်းညှာကမွေး၊ ကိုယ့်ရင်သွေးမို့
ရင်သွေးဟူက၊ ချစ်မ၀ပေ
မလှလည်းချစ်၊ လှလည်းချစ်၏
အပြစ်ဆိုတာ မမြင်ရက်။
အချစ်ပိုကာ မနင်ရက်။

သြော် . . .
အပြစ်မဆို၊ အချစ်ပိုကာ
လိုအပ်ချက်လေး၊ ပြင်ဆင်ပေးပြီး
မနေးတစ်ဖန်၊ ပို့ရပြန်သည်
ဖန်တီးသူမှ ရွေးသူသို့။
သူလည်း လူလားမြောက်စေဖို့ . . .။ ။

ykvJGav;r;avxJS

ကလောင်ချ စဉ်းစားစဉ်
အာရုံတွင် ဖျတ်ခနဲရောက်။
ကလောင်ကိုင် ရေးမယ်လုပ်တော့
ရုတ်ချည်းကွယ်ပျောက်။

အိပ်ရာထဲ တစ်ရေးနိုးစဉ်
အာရုံတွင် အတွေးကလေးလှ။
မိုးစင်စင် အရုဏ်လင်းတော့
စဉ်းစားမရ။

ဧည့်သည်နှင့် စကားပြောစဉ်
အာရုံတွင် ဝင်လာတိုး။
ဧည့်သည်ပြန် ရေးမယ်လုပ်တော့
ရုတ်ချည်းကွယ်လျှိုး။

မိသားစု ထမင်းစားစဉ်
အာရုံတွင် ဝင်လာပြီ။

ကလောင်ယူ အမိဖမ်းတော့
ဖမ်းလို့မမိ။

သန့်စင်ခန်း ဝင်ထိုင်စဉ်
အာရုံတွင် ဝင်လာနှောက်။
တံခါးဖွင့်ကာ အပြင်ထွက်တော့
ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက်။

တစ်ယောက်တည်း ခရီးသွားစဉ်
အာရုံတွင် မြင်ပါလျက်။
အိမ်ရောက်ခါ ပြန်ချရေးတော့
တွေးလို့မထွက်။

နေ့လယ်ခင်း အလုပ်လုပ်စဉ်
အာရုံတွင် မြင်နေရ။
ညအခါ ပြန်တွေးကြည့်တော့
သတိမရ။

အလင်္ကာပုလဲပွင့်တို့
ဝဲလွင့်လွင့် လေထဲမှာ။
ပျာကသီ အမိဖမ်းလှည့်သမျှ
နွမ်းခဲ့ရပါ။
ရေထဲက လအသွင်ပမာ
ရချင်သူမှာ ရတက်ပွား။
စာဆိုကို မူတနော့နော့နဲ့
မြူဆော့လှည့်စား . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

uAmawG&;&ifeYyuGf

တခြားကိစ္စ၊ ဘာမှမတွေး
ကဗျာရေးရင်း နေချင်တယ်။

တခြားအရာ၊ ဘာမှမတွေး
ကဗျာရေးရင်း နေချင်တယ်။

ကဗျာလမ်းတစ်လျှောက်
ပန်းကောက်နားခို၊ သီချင်းဆိုမယ်
ငိုသံများနှင့် ဝေးဝေးမှာ . . .။

ကဗျာစမ်းနံဘေး
ပန်းကလေးတွေမျှော၊ ပုံပြင်ပြောမယ်
သောကများနှင့် ဝေးဝေးမှာ . .။

ကဗျာကြွေရွက်၊ မြေမသက်အောင်
လက်ဖြန့်လိုက်ဖမ်း၊ မမောတမ်းပေါ့
အလွမ်းတွေနှင့် ဝေးဝေးမှာ . . ။

၉ တခြားကိစ္စ၊ တခြားနေရာ
ဘာမှမခင်ချင်၊ ဘာမှမမြင်ချင်
ဘာမှမရှိချင်၊ ဘာမှမသိချင်
သိမြင်ဗလာ၊ တစ်နေရာ၌
ကဗျာရေးရင်း နေချင်တယ်။
ကဗျာရေးရင်း သေချင်တယ်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t|,fvef

ဝ

uAsmpk

oef;acjif, Ht re\w&m;

ဖဲမွှေ့ရာဝယ်
ညာဘယ်လူး မွေးစက်မပျော်
ခုတင်ပေါ်က သူဌေးသား . .။

ထိုအခိုက်
အမိုက်မှောင် ပံသုအခင်းပေါ်၌
မငိုက်အောင် အံတုတင်းရတယ်
ကင်းစောင့်သမား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t xlt nptJ/zpfwbo0

အသစ်အသစ်နဲ့
ကျစ်ခဲ့မိ ကြိုးများစွာ . .။
တစ်ရစ်တစ်ရစ်နဲ့
နစ်ခဲ့မိ နွံထဲမှာ . .။

ကျစ်ပြီးရင်း ဆက်ကျစ်
နစ်ပြီးရင်း ဆက်နစ်
ရက်သစ်တွေ အလီလီဟောင်း
နှောင်းခဲ့သောခါ။

ကြိုးတွေနဲ့ ငါ့ခန္ဓာ
ဒဏ်ရာတွေ ဗရပွ။
နွံထဲက ငါ့ခန္ဓာ
မကြုံသာပေ ဒီဘဝ။

တဏှာနွံအထူမှာ
ကျွံသူငါ သမုဒယကြိုးအညစ်နဲ့
ရစ်ဖွဲ့ခံရ . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

aecufbyjhpavmu

- ရယ်ရယ်မောမော
စကားပြောတော့
‘လူပေါ်ကြီး’လို့ ဆိုကြတယ်။

- မခေါ်မပြော
အရောမဝင်
မေးလျှင်မဖြေ
တည်ပြန်လေလည်း
ဆိုချေအတင်း
‘ကုပ်ကမြင်း’တဲ့။

- သို့ဆိုပါလျှင်
တစ်ခါတစ်ခါ
ရယ်မောပါ၍
တစ်ခါတလေ
တည်တည်နေပြီး

ခေါ်လေတိုင်းမှာ
မထူးပါဘဲ
မေးလာတိုင်းတွင်
မဖြေလျှင်ရော
မနောကျူးကျူး
သဘောထူးတဲ့
‘အရူး’လို့များ ဆိုမလားကွယ် . . ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wpf t csdEpf

ရေစပ်နားမှာ
ငါးအလာကို
ညင်သာစိတ်ရှည်
စောင့်လို့နေသော
ငွေဖျိုင်းဖြူတစ်ကောင်။

ဟော . . . ဖျိုင်းဖြူထံသို့
ယို့ယို့လျှင်စွာ
လာချေပါပြီ
အသာချောင်းမြောင်း
မိကျောင်းနှစ်ကောင် . .။ ။

t rsdK;pfwwfolEpfsD

ငါ့အမျိုးသား၊ ကျိုးစီးပွားငှာ
အသားအသွေး၊ ငါစတေးမတဲ့
ကိုယ်ရေးကိုလှပ်၊ စဉ်ပေးဆပ်သည်
လေးမြတ်ဖွယ်သော မျိုးချစ်သူ . . .။

ငါ့ဆွေငါ့မျိုး၊ ငါ့အကျိုးငှာ
မိုးခါးရေလည်း၊ သောက်မှာပဲတဲ့
သားထဲကလောက်၊ အစွယ်ပေါက်သည်
ရှုံကြောက်ဖွယ်သော မျိုးချစ်သူ . . .။

သြော် . . .
အမျိုးချစ်တာ၊ တူညီပါလည်း
မဟာမျိုးချစ်၊ သူ့သနစ်နှင့်
ဆွေချစ်မျိုးချစ်၊ သူ့အဖြစ်တို့
ခေတ်စာမျက်နှာ၊ သမိုင်းလွှာတွင်
ပမာ မိုးနှင့်မြေလွှာတကား. . .။ ။

arhwwfbl

ပိတ်ကားပေါ်တွင်၊ သူဘုရင်မို့
ပေါ်လွင်ထင်ရှား ရေပန်းစား။
ဖလင်စတား ရွှေမင်းသား။

သူ့ကားသာတင်၊ ရုံပြည့်ဝင်သည်
သူလျှင်ပါမှ၊ လူကြိုက်ကြမို့
လက်မထောင်ကာ ခပ်ကြွားကြွား။
စူပါစတား ရွှေမင်းသား။

ထုတ်လုပ်သူအကြိုက်
ရိုက်ရက်လိုမူ၊ ကြိုက်ကြေးယူမတဲ့
ဘယ်သူနဲ့ဆို၊ မတွဲလိုသတဲ့
ဗီဒီယိုဇာတ်ကား၊ မရိုက်အားသတဲ့
လက်ဖျားငွေသီး သူ့စကား။
အကယ်ဒမီ ရွှေမင်းသား။

ဗီဒီယိုတစ်ကား၊ အိမ်မှာငှားပြီး
မိသားစုံလင်၊ ကြည့်ကြစဉ်ဝယ်
ရုပ်သွင်နွမ်းချို့ ခပ်ယို့ယို့နှင့်
ဇာတ်ပို့ခန်းမှာ၊ သူလည်းပါသည်
တစ်ခါတုန်းက ဖလင်စတား။
ပိတ်ကားပေါ်က စူပါစတား။
ဩော် . . မေ့တတ်ပါသော ရွှေမင်းသား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

bDl½Swkdf

အကြံမိုက်နဲ့
ရန်တိုက်တဲ့ အသံဗလံ . .။

တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်းပေကို
စိတ်ဝမ်းကွဲစေလို မျှော်လင့်ခြင်းဖြင့်
သင်းတို့တစ်တွေ အရေးအကျိုးအမြတ်အတွက်
သွေးထိုးတတ်ပြန်။

ရေလို တစ်သားတည်းပေမို့
သွားရည်ယို ကျားငနဲတချို့ကလည်း
နွားကွဲဖို့ အကျောက်အကန်
သွားဖြဲလို့ ခလောက်ဆန်
ထွီ . . အသားထဲက လောက်သဏ္ဍာန်
အကောက်ကြံ ဉာဏ်များ။

အရှက်မဲ့ အယုတ်တမာတွေနဲ့
အဖက်လုပ်ကာ အချင်းမများချင်တာကြောင့်
မင်းသားအသွင်ပမာ ဘီလူးအမိုက်တွေရဲ့
ရှူးတိုက်သံ မကြားဆိတ်အောင်
(ကဲ . . . အကြည်တော်တို့ရေ)
နားပိတ်သာထား . .။ ။

pnf;vkd;ifom vWGfyf&m

အရှေ့ဇုန်က ဥယျာဉ်သာ
ရောင်စုံပန်းတို့ ရန့်ဖြာ။
ဖြူ နီ ညို ပြာ အဆင်းတင့်
ဖူးငုံပွင့်လန်း ငွားငွားစွင့်။

လေသင့်ရာမွှေး ရင်ငွေ့လှို
ပန်းတို့ဘဝ အေးရိပ်မြို။
အနောက်ဇုန်က ပန်းမုဆိုး
ခူးဖို့ကြံရွယ် အမျိုးမျိုး။

မပျိုးမစိုက် အချောင်ရှာ
ပန်းချိုးလက်တို့ ဓမ္မတာ။
ပန်းပျိုးသူမှာ တစ်ရံမလပ်
ရေလောင်းပေါင်းသင် အစဉ်စောင့်ကြပ်။

လွတ်လပ်ဖို့ထွား ပန်းပင်စည်
ယှက်နွယ်ကူးလူး ချစ်မက်ရည်။
တစ်ပင်ဆီမှာ တစ်ပင်ပေါင်း
ရွက်ညှာရိုးတံ စိမ်းမြမောင်း။

ရင့်ညောင်းကာလ ခုချိန်ခါ
စည်းလုံးမြဲမြံ ဥယျာဉ်သာ။
ရင်ချင်းယှက်မှာ ခွဲမရ
ပွင့်လန်းမေတ္တာ သင်းထုံမြ။

လောဘသားတို့ အခက်ကြုံ
ချစ်ခြင်းခွဲဖို့ အကြံကုန်။
အနောက်ဇုန်မှာ မကြာခဏ
ဂဠုန်ဆားချက်ကြ . . . တယ်လေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t lrbu yef

X

uAmpk

olH&mayGmfwGJNDyWwf

ထောင့်နှစ်ရာ ခုနစ်ဆယ့်တစ်
မြန်မာသက္ကရာဇ် ချိန်အခါ။
ကျက်သရေ တက်နေနိုင်းဖို့
ရွှေသိုင်းမြို့မှာ။
လောကမာရဇိန် စေတီမဟာ
ကြည်ညိုသဒ္ဓါ တည်ထား။
နှစ်(၁၀၀) ရတုတစ်ထောက်တော့
ခုရောက်ပေါ့လား။

လောကဝယ် အစဉ်တုမရှိတဲ့
ရှင်မုနိရဲ့ ကိုယ်ပွားတော်။
မြစ်ဝန် အရှေ့ကမ်းဘက်
နန်းထက်စံပျော်။
ကိုးကုန်းအလယ်က သမ္မာမဟော်
သံသရာပျော်တို့ရဲ့ မီးပြတိုက်။

အဝိဇ္ဇာ သမုဒ်တစ်ကြောမှာ
မြုပ်မျောရှာ သတ္တဝါခပင်းအတွက်
လင်းလက်မကိုင်ရှု။

၉ ဘုန်း ကံ ဉာဏ် ဂုဏ်တော်မဆုံးသော
သုံး **'လောက'** ဒေဝတိန်။
ငါးပါး **'မာရ်'** ရှိသမျှမချန်ဘဲ
'ဇိန' ရန်နှိမ်။
''**လောကမာရဇိန်**''
ဖြာထိန်တဲ့ သာသနာအလင်း။
''**လောကမာရဇိန်**''
ဝါထိန်တဲ့ ဘာသာအလင်း။
တိုင်းရော ပြည်ခွင်တစ်လွှားသို့
ထင်ရှားလို့ဝင်း။

၉ မြတ်စေတီ အေးရိပ်အတွင်း
ချွေးသိပ်ရင်း ကြီးပြင်းလာ။

ရွှေသိုင်းမြေ ဇာတိဖွား
ခုများတော့ကာ။
ရွှေလီကမ်း ရှမ်းဌာနေမှာ
လွမ်းစရာတွေနဲ့ အခြေကျ။
အပြန်ခက်သနော်
ပြန်ရက်မျှော် ချိုးတွက်ရေရင်း
မြို့ကျက်သရေ စိန္တေမြတ်ထံသို့
အဖန်ဖန် အာရုံပြုကာသာ
ခုမကြာ ပြန်ရကြောင်းဟု
တောင်းဆုပန်သ။ ။

(ငါးသိုင်းချောင်းမြို့၏ ကျက်သရေဆောင်ဖြစ်သော နှစ်တစ်ရာပြည့်
'လောကမာရဇိန်' စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဦးခိုက်ပူဇော်ခြင်း)

❖ ❖ ❖ ❖

e*;vSifh0D

မရှိသည်ကို
ရှိလိုဆန္ဒ၊ ကြိုးပမ်းကြ၏ . .။

ရှိပြီးပြန်က
ပြည့်ဝနိုင်ရေး၊ ကြံဆတွေး၏ . .။

ပြည့်ပြီးတာကို
အပိုဖြည့်ရန်၊ အားထုတ်ပြန်၏ . .။

လောဘကိုထမ်း၊ မောဟလမ်းမှာ
လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြာ၊ ဝေနေယျာတွေ
ခန္ဓာနွမ်းလျ၊ ပင်ပန်းလှပေါ့
ခဏနားလှည့် ကမ်းလင့်ကြို။
ရောင့်ရဲသစ်ပင် စိမ်းလဲ့ညို . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

trSwfpOf

အကြီးအလတ်၊ နောက်ထပ်အငယ်
ဆင့်သွယ်စီတန်း၊ အမိဝမ်းမှ
မွေးခဲ့ကြ၏။

အကြီးအလတ်၊ နောက်ထပ်အငယ်
ဆင့်သွယ်စီတန်း၊ ဘဝလမ်းသို့
လှမ်းခဲ့ရ၏။

အကြီးပထမ၊ ပြီးမှ အလတ်
နောက်ထပ်အငယ်၊ ဆင့်သွယ်စီတန်း
ကျော်လှမ်းမရ နားလည်ကြ။
အမှတ်စဉ်နှင့် လူ့မှုဘဝ။
ဘာပဲလုပ်လုပ် ညှိနှိုင်းရ။

ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ တို့ဘဝတွေ
လောကအဝင်၊ အမှတ်စဉ်နှင့်

စိစဉ်တကျ၊ ရှိပေလှလည်း
လောကဤရုပ်၊ ပြန်ထွက်လတ်သော်
အမှတ်စဉ်လည်း မကြည့်ကြ။
သူကျော်ကိုယ်လှမ်း ညှိမရ။
အနိစ္စ . . ဒုက္ခ . . အနတ္တ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ig;rm&fZed jrwfAk'

- ဒေဝပုတ္တ မာရ်
  ဖြုတ်ချရန် အစွမ်းမရှိ။
  ပုထုဇဉ် ငါလူသားမှာ
  အားနည်းပါဘိ။

- ကိလေသာ မာရ်
  ရှိနေတာအမှန် သိသော်ငြား။
  စိတ်အလို လိုက်မဆုံးအောင်
  မိုက်တုန်းပါလား။

- အဘိသင်္ခါရ မာရ်
  ကမ္မဝဋ် ရှောင်မလွဲ။
  အခါးကို အချိုတွေးလို့
  ငိုကြွေးနေဆဲ။

ခန္ဓ မာရ်
တစ်ဖန်ရရန်ပင် မျှော်မိသေး။
ပြည်နိဗ္ဗာ ဆိုတဲ့တိုင်းက
မှိုင်းပျပျဝေး။

မစ္စု မာရ်
သူ့ရန်ကို မလှန်နိုင်ပါ့။
သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ချားရဟတ်မှာ
လွှားပတ်နေရ။

ငါးပါး မာရ် ဟူသမျှ
မြူတစ်စ မခြွင်းမချန်။
အဝိဇ္ဇာ အမှောင်ကိုခွင်းတဲ့
နေမင်းသဏ္ဍာန်။
မြတ်ဗုဒ္ဓံ
ပထမံ ပူဇေမိ။

မြတ်ဗုဒ္ဓံ
ဒုတိယံ ပူဇေမိ။
မြတ်ဗုဒ္ဓံ
တတိယံ ပူဇေမိ။
လူတိုင်းတစ်ခွင်၌
တုနှိုင်းမမြင် ဂုဏ်တော်အထူးကို
ရည်စူးကာ ရင်မှာလှိုက်လို့
ဦးခိုက်ပါ၏ . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ocifukd,mufwd/vdeyuf

ဆိုးပါလှ
ကိုးဒွါရ ပူဆာပုံ . . .။

မြင်လိုသပ့်
မွှေးလိုသပ့်
ကြားလိုသပ့်
စားလိုသပ့်
(ပြီးပြန်တော့)
စွန့်လိုသပ့် တပူဆာဆာရယ်ကြောင့်
လူမှာတကယ် နွမ်းလျမောပါဘိ
သောကတွေကြုံ။

နိုးအထမှာ
ဆိုးလှစွာ အညစ်အကြေးတွေကလည်း
သစ်ဆေးလို့ မကုန်မကုန်
လုံခြုံအောင် ပြုရသေး။

မပြုချင်ပါလည်း
လူ့ဝန်တာ ရှောင်မလွဲချေတော့
နောင်လည်းလေ ပြုရဦးမှာပ့်
လူ့ဘဝ မဆိုးပါသမျှမှာတော့
မရှုမလှရုန်းကာ အပိတ်ခက်လှတယ်
ကွယ် . . . စိတ်ပျက်ပ့်လေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wnfD

လူသွားလူလာ၊ များလှစွာမို့
ယာဉ်သွားယာဉ်လာ၊ များလှစွာမို့
ဝဲယာလမ်းဘေး၊ သစ်ရွက်လေးတွေ
ဝဲယာလမ်းဘေး၊ ပန်းပွင့်လေးတွေ
ညစ်ထေးဖုန်တင် အလှမဲ့။
အကိုင်းအခက် ကျိုးကြေပဲ့။

လူသွားလူလာ၊ နည်းလှစွာမို့
ယာဉ်သွားယာဉ်လာ၊ နည်းလှစွာမို့
ဝနာမြိုင်ပါး၊ သစ်ရွက်များမှာ
ဝနာမြိုင်ပါး၊ ပန်းပွင့်များမှာ
ငွားငွားစိမ်းစို လှပေရဲ့။
အကိုင်းအခက် ချိုးသူမဲ့။

ငါးပါးအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်များ
စုန်ဆန်သွားလာ၊ များလှစွာမို့

တဏှာလမ်းတွင်၊ ပုထုဇဉ်တွေ
စိတ်လျှဉ်ထပ်ထပ်၊ ညစ်ထေးလတ်လည်း
ဝိပဿနာ၊ မြိုင်ဝနာတွင်
အရိယာမြတ်လောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့
လမ်းကြောင်းတူရှု၊ ပြည်နိဗ္ဗူဆီ
ဖြူကြည်စိတ်ဝမ်း ဆင့်ဆင့်လှမ်း။
စိမ်းစိုသစ်ရွက် အလှပန်း . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

avSyu vl

အားဖြင့်လှော်ခတ်၊ နားမရပ်လည်း
ကမ်းစပ်ဘယ်မှာ၊ မသိပါလေ . .။

ကမ်းစပ်မြေလွှာ၊ ထိုနေရာသို့
ဘယ်ခါရောက်မည်၊ မသိသည်လေ . .။

ဘယ်ရေစီးလိုက်၊ ဘယ်လေတိုက်မှ
ဆိုက်ဆိုက်ရောက်အံ့၊ မသိစံ့လေ . .။

လှေငယ်ဆိုက်လတ်၊ ထိုကမ်းစပ်၏
သတ်မှတ်အမည်၊ မသိသည်လေ . .။

ကမ်းစပ်မှသည်၊ ဘယ်ဌာနီသို့
ငါသည်သွားရ၊ မသိပ့ါလေ . .။

မသိခြင်းတွေ၊ တစ်ပြုံတစ်လှေဖြင့်
လှေပွဲတပ်ကာ၊ ကမ်းမှခွာခဲ့
ရံခါမနား၊ မိုးလေကြား၌
အားစိုက်ချွေးစို၊ တေးချိုချိုနှင့်
ဘေးကိုမတာ၊ လှော်ဆဲပါတည့်
ဗာလ ဗလာ လှေပေါ်မှာ။
ဗလာ ဗာလ ငါ ငါ ငါ . . .။ ။

❖ ❖ ❖ ❖